

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ YAŞAM
DOYUMLARI VE BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLİK
MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Emrah AYDİLEK

**Samsun
Şubat-2019**

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ YAŞAM
DOYUMLARI VE BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLİK
MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Emrah AYDİLEK

**Danışman
Dr. Öğr. Üyesi Yaşar BARUT**

**Samsun
Şubat-2019**

T.C.
ONDOKUZMAYIS MAYIS ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Emrah AYDİLEK tarafından Dr. Öğr. Üyesi Yaşar BARUT danışmanlığında hazırlanan “BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ YAŞAM DOYUMLARI VE BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARI” başlıklı bu çalışma jürimiz tarafından 01/02/2019 tarihinde yapılan sınav ile Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS Tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan: Prof. Dr. Soner ÇANKAYA
Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Üye: Doç. Dr. Aydoğan SOYGÜDEN
Erciyes Üniversitesi

Üye: Dr. Öğr. Üyesi Yaşar BARUT
Ondokuz Mayıs Üniversitesi

ONAY:

Bu tez, Enstitü Yönetim Kurulunca belirlenen ve yukarıda adları yazılı jüri üyeleri tarafından uygun görülmüştür.

.../.../...

Prof. Dr. Ahmet UZUN
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEŐEKKÜR

Tez çalıőmamın konu seçiminde ve her aőamasında bana yol gösteren, cesaret veren ve yardımını esirgemeyen danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Yaşar BARUT'a teőekkür ediyorum.

Tez çalıőmamın çeşitli safhalarında benden yardımlarını esirgemeyen sayın Doç. Dr. Özgür BOSTANCI' ya teőekkür ediyorum.

Yüksek lisans eğitimim boyunca özellikle istatistik sürecinde yardımlarını esirgemeyen kıymetli bilgi, birikim ve tecrübeleri ile bana yol gősterici olan sayın Prof. Dr. Soner ÇANKAYA'ya teőekkür ediyorum.

Tez yazımı aőamasında kendisinden yardım istediğim de beni geri çevirmeyen öğretmen arkadaşım sayın Ayla SARIOĞLU'na teőekkür ediyorum.

Manevi desteklerini her zaman yanımda hissettiğim, çalıőmam süresince benden desteklerini esirgemeyen aileme teőekkürlerimi sunarım.

ÖZET

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ YAŞAM DOYUMLARI VE BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARI

Amaç: Bu araştırmanın amacı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ve beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını tespit etmektir.

Materyal ve Metot: Araştırmanın örneklemini, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan ve öğretmenlik farmasyonuna sahip 420 kişi oluşturmaktadır. Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarını belirlemek için Köker (1991) tarafından Türkçe'ye uyarlanan yaşam doyumu ölçeği ve mesleğe olan tutumlarını belirlemek için ise, Ünlü (2011) tarafından geliştirilmiş beden eğitimi öğretmenliği mesleğine yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Katılımcıların demografik özelliklerine göre yaşam doyumu ve tutum düzeylerinin farklılık gösterip göstermediği Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testi ile, yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutum düzeyleri arası ilişkiler ise Kendall'ın Tau sıra korelasyon katsayısı ile belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırmada, kadın beden eğitimi öğretmen adaylarının erkek adaylara göre yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları, mesleğe yönelik sevgi düzeyleri daha yüksek bulunurken, mesleğe yönelik kaygı düzeyleri daha düşük bulunmuştur. Ayrıca, milli öğretmen adaylarının kaygı düzeylerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Diğer taraftan öğretmen adayların okuduğu sınıf, branş türü, gelir düzeyi, anne ve baba eğitim durumlarına göre yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Katılımcıların yaşı ile yaşam doyum ve tutum düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki belirlenememiştir.

Sonuç: Lisans eğitimini alan ve milli sporcu ünvanı olan erkek öğrencilerin daha fazla mesleğe yönelik kaygı taşımaları nedeni ile kaygı düzeylerini azaltmaya yönelik eğitim seminerlerine katılımlarının sağlanarak, problemlerle mücadele edebilme yetisi kazandırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi öğretmen adayları; Yaşam doyumu; Beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutum

**Emrak AYDİLEK, Yüksek Lisans Tezi
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun, Şubat-2019**

ABSTRACT

LIFE SATISFACTION LEVELS OF PROSPECTIVE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS AND ATTITUDES TOWARDS THE PROFESSION OF PHYSICAL EDUCATION TEACHING

Aim: The aim was to find out life satisfaction levels of prospective physical education teachers and their attitudes towards the profession of physical education teaching.

Material and Method: The sample consists of 420 individuals studying at Ondokuz Mayıs University Yaşar Doğu Faculty of Sport Sciences who have teacher training formation. Life Satisfaction Scale adapted into Turkish by Köker (1991) was used to find out the participants' life satisfaction levels, while Attitude towards the Profession of Physical Education Teaching Scale developed by Ünlü (2001) was used to find out attitudes towards the profession. Mann Whitney U test and Kruskal Wallis H test were used to find out whether the participants' life satisfaction and attitude levels differed in terms of demographic characteristics and Kendall'in Tau rank correlation coefficient was used to find out association between life satisfaction levels and attitude towards the profession.

Results: The results showed that female prospective teachers had higher life satisfaction, professional attitudes and love for the profession when compared with male prospective teachers, while they were found to have lower anxiety levels for the profession. In addition, national team athlete prospective teachers were found to have higher level of anxiety. No significant difference was found between prospective teachers' life satisfaction levels and attitudes towards the profession in terms of their grade, branch and parents' educational status. No significant difference was found between the participants' ages and their life satisfaction and attitude levels.

Conclusion: National team athlete undergraduate students can be encouraged to participate in trainings to decrease their levels of anxiety since they have higher levels of anxiety for profession and thus they can be given the ability to cope with problems.

Keywords: Prospective teachers of physical education; Life satisfaction; Attitude towards the profession of physical education teaching

Emrah AYDİLEK, Master Thesis,

Ondokuz Mayıs University, Samsun, February-2019

SİMGELER ve KISALTMALAR

H	: Hipotez
Max	: Maksimum
Min	: Minimum
Myk	: Mesleğe yönelik kaygı
Mys	: Mesleğe yönelik sevgi
n	: Denek sayısı
p	: Anlamlılık seviyesi
r	: Korelasyon katsayısı
SS	: Standart sapma
T	: Tutum
\bar{X}	: Aritmetik ortalama
Yd	: Yaşam doyumu

İÇİNDEKİLER

ÖZET	iv
ABSTRACT	v
SİMGELER ve KISALTMALAR	vi
İÇİNDEKİLER	vii
1. GİRİŞ	1
2. GENEL BİLGİLER	2
2.1. Yaşam Doyumu.....	5
2.2. Mesleğe Yönelik Tutum.....	6
2.2.1. Tutum	10
2.2.2. Meslek	11
3. MATERYAL ve METOT	13
3.1. Araştırmanın Amacı	13
3.2. Araştırmanın Yöntemi.....	13
3.3. Araştırmanın Modeli ve Hipotezler	14
3.4. Araştırmanın Örneklemi ve Etik Kurul Onayı	16
3.5. Veri Toplama Araçları	17
3.5.1. Yaşam Doyumu Ölçeği	17
3.5.2. Beden Eğitimi Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği	18
3.6. Verilerin Değerlendirilmesi	18
3.6.1. Güvenirlilik Analizi	19
3.6.2. İstatistik Analizi	19
4. BULGULAR	20
5. TARTIŞMA	39
KAYNAKLAR	56
EKLER	65
ÖZGEÇMİŞ	70

1. GİRİŞ

İnsanlık tarihinin her döneminde öğretmenler toplumların gelişmesinde ve değişmesinde en büyük etkenlerden bir tanesi olmuştur. Öğretmenler öğrencileri şekillendirirken aynı zamanda toplumların geleceklerini de şekillendirirler. Öğretmen, gerek sınıf içi gerekse sınıf dışındaki davranışlarıyla öğrencilerine model oluşturmakta ve onları etkilemektedir. Bir başka ifadeyle öğretmenler toplumların geleceği olan öğrencilerin nasıl bireyler olacaklarını belirlerler. Öğretmenler toplumda çalışkan, erdemli, aydınlanmış ve eğitilmiş birer insan olmanın gerekliliklerini söz ve hareketleriyle ifade ederler (Çelikten ve ark., 2005). Bu sebeptir ki öğretmenlik toplumlar için olmazsa olmaz denilecek kadar önem arz eden bir meslektir.

Öğretmenlik, eğitimle alakalı olan kültürel, bilimsel, ekonomik, sosyal ve teknolojik boyutlar ile kendi alanıyla ilgili uzmanlık bilgisi, beceri ve mesleki yeterlilik gerektiren özel bir alandır (Şişman ve Acat, 2003). Öğretmenlerin gerekli niteliklere sahip olacak biçimde yetiştirilmesi büyük önem arz etmektedir. Öğretmen adaylarının yetiştirilme sürecinde sunulan olanakların niteliği ne kadar iyi olursa olsun tek başına meslek yeterliliği açısından yeterli olmayacaktır.

Öğretmen adaylarının gelecekte yapmayı düşündükleri öğretmenlik mesleği hakkındaki tutumları bu noktada ayrı bir önem kazanmaktadır. Bireylerin tutumları duygu, düşünce ve davranışlarını etkilemektedir. Öğretmen adayları öğretmenlik mesleğine yönelik ne kadar çok olumlu tutum geliştirir, e mesleklerini yaparken daha etkili ve verimli olurlar (Erdem ve ark., 2005).

Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleği ile alakalı olumlu tutumları, başarıyı ve beraberinde yaşam doyumunda getirecektir. Bir başka açıdan bakıldığında da öğretmen adaylarının yaşam doyumlarının yüksek olması öğretmenliğe karşı tutumlarını olumlu yönde etkileyebilir. Yaşam doyumunu ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları eğitim sistemi içerisinde öğretmen adaylarını etkilediği gibi sistemin farklı öğelerini de etkileyecektir. Bu sebeptir ki öğretmen adaylarının yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumlarının incelenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

2. GENEL BİLGİLER

Öğretme kavramı evrensel bir niteliğe sahiptir. Ebeveynler çocuklarına, ustalar çıraklarına, antrenörler onların sporcularına, öğretmenler öğrencilerine her daim bir şeyler gösterir ve onların öğrenmelerini sağlar (Gordon, 2004). Sağlıklı bir toplumun meydana gelmesindeki en önemli etkenlerden bir tanesi hiç şüphesiz, düzgün ve etkin olarak faaliyet gösteren bir eğitim sistemidir. İstenilen şekilde çalışan bir eğitim sisteminin başarısı, bu sistemin en önemli yapı taşı olan öğretmenin niteliği ve kalitesine bağlı durumdadır (Çeliköz ve Çetin, 2004).

Eğitim sisteminin en önemli yapı taşlarından biri öğretmendir ve öğretmenlik mesleğinin niteliği bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de çok gündeme gelen, konuşulan önemli bir konudur. Öğretmen, eğitim sisteminin en temel ögesi sıfatı ile ülkenin ve toplumun gelişmişlik ve refah seviyesinin düzenleyicisi konumundadır. Bu sebeptendir ki öğretmenlik mesleği sadece sınıfta ders anlatıp rehberlik hizmeti vermekle sınırlanmaz. Aynı zamanda içinde yaşayıp bulunduğu toplumun üyelerine emsal teşkil etmesi gerekmektedir. Toplum için ciddi bir yere ve öneme sahip olan öğretmenlerin yetiştirilmesi çok daha mühim bir konudur. Öğretmenlik vazifesi çok önemli ve toplumlar için hayati olduğundan uzmanlaşmayı ve profesyonelleşmeyi gerektirmektedir (Dilmaç ve ark., 2004).

Öğretmen yetiştirme durumu çok aşamalı ve çok yönlü bir süreci kapsar. Bu süreç zarfında öğretmenlerin her açıdan gelişim göstermeleri amaçlanır. Bu açıdan bakıldığında öğretmen yetiştirme programlarının en önemli dayanaklarından bir tanesinin alan bilgisi olduğu söylenebilir. Nitelikli bir öğretmende bulunması gereken en önemli özelliklerden bir tanesi sağlam bir alan bilgisi ve disiplindir. Ancak nitelikli bir öğretmen sadece kendi alanındaki bilgi ve birikimle yetinen kişi olarak da görülmemelidir. Eğitim sisteminin en temel ögesi olan öğretmen, öğretim sürecini planlama, öğrencinin anlaması ve öğrenmesi için en uygun yöntem-teknik ve araç-gereçlerin etkili kullanımlarını sağlamak, öğrenciler ile ikili ilişkiler kurarak sürekli diyalog halinde bulunma ve böylelikle öğretim sürecinin değerlendirilebilmesini sağlayabilme vb. birçok aşamanın doğru ve başarılı şekilde işlemesi büyük ölçüde öğretmene bağlıdır. Ayrıca öğrenci davranışlarının istenen yönde değişim ve gelişim göstermesi için öğretmenlerin gerekli pedagojik bilgiler ve beceriler ile donatılması

gerekmekte, gerekli olan öğretim teknik ve yöntemlerini yeterli ve etkili biçimde kullanmaları sağlanmalıdır (Temizkan, 2008).

İnsanlar, hayatlarının bütün dönemlerinde yaşadıkları çevreye uyum gösterebilme, toplumun bünyesinde yer alabilme, öz kimliklerini bulabilmek ve içinde buldukları çevreden davranışlarının onaylanması gibi pek çok durumu bir arada yaşamaktadır. Özellikle de gençlik dönemi denilen çağda, gençler bu durumları sık yaşar ve kabul görmek için fazlasıyla çaba sarf ederler. Bu dönemde olan bir birey, kendi ile ilgili sorulara cevap arama eğilimindedir. Ne olmak ve ne yapmak istediği, nasıl bir insan olduğu, iyi ve kötü yönlerinin neler olduğu, çevresinin onu nasıl gördüğü ve kendisi ile ilgili neler hissettiğini anlamaya ve kendisiyle ilgili sorulara cevaplar bulmaya çalışır. Gösterilen bu gayret sayesinde hem kendi duygu ve düşüncelerini, hem de çevre faktörlerinin etkisi ile kendisine karşı olan tutumunu belirlemesini sağlar. Bu şekilde oluşan sağlam bir benlik kavramı sayesinde birey, kendi çevresinden gelen değerlendirme ve yorumlar neticesinde kendi ile ilgili güçlü ve zayıf yönlerini idrak eder ve bunları kabullenir. Benlik saygısı yüksek kişiler, her konuda daha az yanlışa düşer daha fazla başarılı ve daha özgüvenli olur. Ve bu sayede kendini daha değerli hissederler. Bu kişiler hedefledikleri amaçlara rasyonel olarak nasıl ulaşacaklarını bilirler ve eylemlerinin sorumluluğunu üstlenirler (Karadağ ve ark., 2008).

Çeliköz ve Çetin (2004)'e göre, öğretmen adaylarının öğretmen olduklarında görevlerini tam manası ile yapmaları, öğrencilere karşı hoşgörü ve sempati duymaları, sorumluluktan kaçmayan, yaratıcı, araştırmacı, yenilikçi düşünce tarzına sahip ve yenilikleri öğrencinin önüne kolayca taşıyabilen öğretmenler olmaları için; mesleklerine karşı olumlu tutum ve davranışlara sahip olarak yetiştirilmeleri gerekmektedir. Öğretmen yetiştirmede bu hususa dikkat edildiği takdirde, öğretmenler öğrencilerine karşı daha olumlu tutumlar sergiler, motive edici olur, daha samimi ve içten davranır. Katı kurallar koymaz, geçirdikleri zamanı daha etkili ve zevkli hale getirir. Kısacası öğretmenlik mesleğini ve gerektirdiği rolleri daha iyi bir şekilde yapar ve mesleğinden zevk alarak mesleki olarak da tatmin olur (İlğan ve ark., 2013).

Mesleki yönden öğretmenin bilgi ve becerisi kadar önemli başka bir etken ise kişilik ve karakter açısından sahip olduğu değer ve davranışlardır. Bir öğretilerde aranılan özelliklerin en başında, insanlara bilgi aktarması, onları eğitmesi, yetiştirmesi, geliştirmesi, mesleğin kutsallığına önem vermesi, öğrencinin başarısını fark etmesi ve

onunla gurur duyması ve en mühimlerinden olan öğretmeyi sevmek gelmektedir (Dönmez ve Uslu, 2013).

Öğretmenin kendi mesleğinde başarılı olması için mesleğe yönelik tutumu kadar diğer bir önemli unsurda yaşam doyumlarıdır. Kişiler meslekleri aracılığıyla toplumda bir yere sahip olurlar. Bu yüzden dolayı toplumlarda mesleğin önemi çok açıktır. Kişilerin mesleklerine yönelik tutumlarının yaşam doyumlarına etkisi olduğunu söyleyebiliriz. Yaşam doyumunu kişinin mesleğinden aldığı haz ile doğru orantılı arttığını söyleyebiliriz. Öğretmenlik mesleği kutsal olduğu için yetiştirilecek öğretmen adaylarında bu bilinci aşılıyarak mesleklerine yönelik tutumlarını arttırabiliriz.

Türkiye de ki öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları konusunda ilgili olarak yapılan araştırmalara örnek gösterecek olursak; Akkaya (2009), Aksoy (2010), Aydın ve Sağlam (2012), Başçiftçi ve ark. (2012), Bozdoğan ve ark. (2007), Bulut (2009), Camadan ve Duysak (2010), Çapa ve Çil (2000), Çapri ve Çelikkaleli (2008), Demirtaş ve ark. (2011), Durmuşoğlu ve ark. (2009), Eraslan ve Çakıcı (2011), Özder ve ark. (2010), Terzi ve Tezci (2007), Tekerek ve Polat (2011), Tanrıöğren (1997), Saracaloğlu ve ark. (2004) bunlardan bazılarıdır.

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlar ile ilgili yapılan çalışmalara branş veya alan örnekleri açısından bakılacak olursa; Sınıf öğretmenliği alanında, Erden ve Anılan (2000), Hoşgörür ve ark. (2002), Pehlivan (2004 ve 2008), Kılıç ve Bektaş (2008), Açıslı ve Kolomuç (2012), müzik öğretmenliği alanında Sağlam (2008) ve Güdek (2007), fizik alanında Tanel ve ark.(2007), kimya alanında Derman ve ark. (2008), biyoloji alanında Işık ve ark. (2005), okul öncesi alanında Üstün ve ark. (2004), Aysu (2007), Bedel (2008), güzel sanatlar alanında ise Dirik (1999) ve Göğüş (2000) branş bazlı çalışmalara emsal verilebilir.

Yukarıdaki çalışmalara bakıldığında öğretmenlik mesleğine yönelik tutumların yaşam tatmini üzerine bir etkisinin olduğu görülmektedir. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve yaşam doyumunu ile ilgili yapılan çalışmaların sadece bazılarında beden eğitimi öğretmen adaylarına yer verilmiştir. Ancak, literatür incelendiğinde beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları ve yaşam doyumları ile ilgili doğrudan bir araştırmaya rastlanmamıştır. Görevi iyi, nitelikli, bilinçli ve aynı zamanda sağlıklı birer öğrenci yetiştirmek olan Beden Eğitimi dersini öğretecek olan öğretmenlerin de öğretmenlik

mesleğine yönelik tutumları ve yüksek yaşam doyumu seviyesine sahip olma yolunda onlara çalışma sonuçlarının rehberliğinde yol göstermek büyük önem taşımaktadır. Bu açıdan bakıldığında çalışmanın literatüre de faydalı olacağı düşünülmektedir.

2.1. Yaşam Doyumu

Yaşam doyumu, yaşam kalitesi, psikolojik iyi oluş ve mutluluk gibi kavramlar son zamanlarda birçok araştırmaya konu olmaktadır. Yaşam biçimleri ve yaşam standartları ile ilişkili süreçlerin tümü insanların yaşam doyumunu belirler.

Yaşam doyumu kavramı ilk kez 1961 yılında Neugarten tarafından ortaya atılmış olup insanların sahip olduklarıyla beklentilerinin karşılaştırılması sonucu elde edilendurumu ifade eder (Özer ve Karabulut, 2003). Yaşam doyumu, bireyin kendi kriterleri ile yine kendine ait yaşam şartlarını karşılaştırması sonucunda yaşantısını anlamlandırması ve yaşantısına değer biçmesi olarak tanımlanır (Pavot ve Diener, 1993). Yaşam doyumu, içinde bulunulan anlık durumu değerlendirmeden ziyade bireylerin genel olarak tüm yaşantısını ve bu yaşantının birden çok boyutunu kapsar. Kişiye ait iyi olma hali ile yakından ilişkilidir. Bu durumun zihinsel bileşeni olarak kabul görmektedir. Kişiye özel iyi olma hali, bireyin yaşantısını duygusal ve zihinsel olarak değerlendirmesidir (Diener, 1984).

Bireylerin yaşama bakış açıları, hayattan beklentileri ve bu beklentilerin karşılanma düzeylerinin sebep olduğu psikolojik bir durumu ifade yaşam doyumu, çalışanların örgütsel hayatında etki eder. Yaşam doyumu bireyin isteklerinin sahip olduklarıyla karşılaştırılması sonucu ortaya çıkan durum ve bu durumun birey tarafından algılanmasıdır. Yani, yaşam doyumu kişinin hayattan beklentileri ve beklentilerinin karşılanma düzeyi ile ortaya çıkan durumu ifade eder (Vara, 1999).

Christopher (1999)' a göre yaşam doyumu, kişinin güzel bir yaşamın nasıl olacağına dair oluşturmuş olduğu kendine özel kriterleri, yaşantısını oluşturan okul, aile ve arkadaşlık gibi alanlarla birlikte bir bütün olarak değerlendirmesidir. Veenhoven (1996) ise yaşam doyumunu tarif ederken yaşamı bir bütün olarak kabul etmiş ve yaşam kalitesini yaşamın pozitif gelişiminin bir seviyesi olarak tanımlamıştır.

Bir bütün olarak yaşantıdan memnun olmayı ifade eden yaşam doyumu, kişilerin kendine has iyi olma halidir ve kişiden kişiye farklılık göstermektedir.

Yaşam doyumu genel anlamda bireyin boş zaman, iş ve işlerinin dışında kalan zamanlar olarak tanımlanan yaşantılarına göstermiş olduğu olumlu hissel tepkiler olarak

tanımlanabilir (Giannakopoulos ve Sung-Mook, 1994). Birçok faktör kişilerin yaşam doyumlarını etkileyebilir. Bunlardan bazıları sosyal ilişkiler, yaşama yüklenen anlam, pozitif kişisel kimlik, günlük alınan haz, fiziksel iyilik hali, ekonomik güvenlik ve hedeflere ulaşabilmedir (Schmitter, 2003).

Serin ve Özbulak (2006), bireyin yaşantısını dış ölçütlerle karşıladıktan sonraki duygu hali, kendi yaşantısını yargıladıktan sonra içinde bulunduğu duygu hali ve günlük ilişkiler sonucu hissedilen memnuniyet hali olarak yaşam doyumunun üç bölümden oluştuğunu belirtmiştir.

Yapılan literatür araştırması neticesinde sınırlı sayıda da olsa öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile yaşam doyumları arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar vardır. Fakat beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının ilişkilendirilip incelendiği bir araştırmaya rastlanmamıştır.

2.2. Mesleğe Yönelik Tutum

Bütün insanlar için yaşam, her zaman bir eğitim ve öğrenim süreci olmuştur ve olmaya devam etmektedir. İnsanoğlu yaşamı süresince öğrenmeye ihtiyaç duyan bir varlık olagelmiştir. İnsan, yaradılışı ve doğası gereği eğitime muhtaç olmuştur ve tarih sürecinde de her daim birileri tarafından eğitilmiştir. İnsanın yaşamı sırasında kazanmış olduğu davranışların büyük bir bölümü başkalarının etkisi sonucu meydana gelmiştir (Kılıç ve Seven, 2002).

Öğrenme ve öğretme faaliyetlerinin tarihi en az insanlık tarihi kadar eskidir. Önceki zamanlarda eğitim bilenlerin bilmeyenlere direkt olarak öğretmesi yoluyla sağlanmış, sonraları insan türünün çoğalması, gereksinimlerin ve ihtiyaçların artmasıyla öğrenmeye ve öğretilene olan gereksinim de çoğalmıştır. Bu ihtiyaç hasebiyle okul adı verilen kurumlar meydana gelmiş ve bu kurumlarda belirli alanlarda uzmanlaşmış ve eğitilmiş kişilerin görev almasıyla öğretmenlik bu süreçten sonra bir meslek ve uzmanlık alanı olarak kabul edilmiştir (Hoşgörür ve ark., 2002).

Çok hızlı bir gelişim ve değişim içerisinde olan günümüz dünyasında tüm devlet ve milletlerin en büyük gayretleri, bu değişim ve dönüşüm sürecine uyum sağlayabilecek yeterlikte donanmış nitelikli insanlar yetiştirmektir. Bu amacı gerçekleştirmek için en etkili yöntem eğitimidir ve öğretmenler bu etkili yöntemin en önemli öğelerinden bir tanesidir (Dönmez ve Uslu, 2013).

Öğretmenin kaliteli, nitelikli, becerikli, donanımlı ve yeterli olması öğretimin kalitesini arttırdığı için aralarında doğrudan bir ilişki söz konusudur (Gündem, 2009). Bursalıoğlu (1994)'e göre, okul ismi verilen bu sosyal sistemin en stratejik ve önemli parçalarından biri olan ve toplumun geleceğini doğrudan ve direkt olarak etkileyen temel öge öğretmendir. Bu açıdan bakıldığında eğitimin nasıl olması gerektiği sorusuna verilecek olan cevap, öğretmenin nasıl olması gerektiği sorusuna verilecek olan cevapta gizlidir (Üstüner, 2004). Bir toplum, kendi içinde yetiştirdiği öğretmenler kadar iyidir denebilir. Çünkü yetiştirilen öğretmenin yetiştirdiği bireyler paralel ölçüde olacağı varsayımı bu durumun sonu olmayan bir paradoksa dönüşmesini kaçınılmaz kılar (Çeliköz, 2004).

Öğretmen, eğitim sistemi içerisinde sürece ve sonuca etki eden en önemli faktördür. Diğer iki faktör ise öğrenci ve öğretim programıdır. Ancak öğretmen eğitimin niteliğine etki etmede diğer ikisine göre çok daha ağır basmaktadır (Sevinç ve Arı, 2013).

Öğretmeler, toplumu üst seviyelere çıkaracak, toplumun yönünü değiştirecek olan nitelikli bireyleri yetiştirme sorumluluğunu sırtlanan, eğitim sisteminin en önemli yapı taşıdır. Hangi meslek dalında olursa olsun, geleceğimizin temelini bu günün öğretmenlerine teslim etmekteyiz. Bu nedenle toplumların gelecekteki durumları ve dünya konjonktüründe ki yerleri kurdukları eğitim sistemi ve öğretmenlerine bağlıdır. Sağlıklı bir toplumun oluşmasında ve meydana gelmesinde en önemli faktörlerden bir tanesi eğitim sistemi ve onun düzgün bir şekilde yürütülmesidir. Bu sistemin en temel parçasının öğretmen olduğu gerçeğini göz önüne alırsak etkileme gücü bakımından diğer öğelere göre daha fazla etkisi olduğunu söylemek doğru bir bakış açısı olur (Akpınar ve ark., 2006).

Meslek olarak öğretmenlik, eğitim ile alakalı olan sosyo-kültürel, ekonomik, bilim ve teknoloji alanlarında bilgi sahibi, alanında profesyonel, bilgi ve beceriyi temel alan, belirli bir formasyon ve akademik çalışma gerektiren uzmanlık alanıdır (Doğan ve Çoban, 2009). Varış (1988)'a göre öğretmenlik; bilgi, beceri ve donanımın yanında tutum ve davranış da gerektiren bir meslek dalıdır (Karatekin ve ark., 2015).

Öğretmenin rolü ve görevleri, öğrenme ve öğretme süreçleri hakkında elde edilen yeni bilgiler ve bu bilgilerin yorumlanması sonucunda "öğreten kişi" olmaktan daha çok, 'öğrenmeyi kolaylaştıran kişi' olarak değişim göstermiştir. Öğretmenin rolü

zaman içerisinde farklılaşıp belirli değişimler gösterse de bulunduğu zamana ayak uydurabilen, birikim ve donanım sahibi bireylerin yetiştirilmesi aynı zamanda diğer tüm meslek grupları için de nitelikli iş gücü sağlanması bakımından öğretmenlik mesleğinin hayati öneme sahip olduğu gerçeği hiçbir zaman değişmemiştir ve değişmesi de pek mümkün gözükmemektedir (Tezcan ve Genç, 2015).

Öğretmenlik mesleği günümüzde, bireylerin öğrenme durumlarının belirli hedefler doğrultusunda yönlendirilmesi, şekil verilmesi, bu hedeflerin kolaylaştırılması ve gerçekleştirilmesi gibi etkinlikleri içine alan bir meslek dalı olarak tanımlanmaktadır (Üstüner, 2006).

Meslek olarak değerlendirilecek olursa, öğretmenliği dünyadaki en eski mesleklerden bir tanesi olarak tanımlamak yanlış olmaz. Ancak, ilk başlarda bire bir öğretimden bahsedecek olursak bu durum öğretmenlik mesleğinin gelişim aşamalarını görmek bakımından fevkalade önem arz etmektedir. Önceden yalnızca bilgiyi aktarma görevi ile sınırlandırılmış olan öğretmenlik, bugün bireyleri gelecek için hazırlama, kültür aktarımı ve etkileşimi gerçekleştirme ayrıca özel yetenekleri saptama ve gün yüzüne çıkarmak gibi karmaşık ve zor görevleri de üstlenmiş bir meslek dalıdır. Bu açıdan bakıldığında öğretmenlik mesleğini yapacak olan bireylerin mesleğe başlamadan gerekli bazı bilgi ve becerilerle donatılmış olmasının bir zorunluluk olduğu gerçeği ortaya çıkmıştır (Ergün, 2005).

Meslek olarak bu kadar mühim görev ve sorumlulukları üstlenen öğretmenlik, mecburen uzmanlaşma ve profesyonelleşme gerektiren bir meslek olmak durumundadır. Bu açıdan değerlendirildiğinde öğretmenlik, bir meslek ekseninde kabul görmekte ve bu şekilde tanımlanmaktadır (Tufan ve Güdek, 2008). Öğretmenlik mesleğinin düzgün bir şekilde yapılabilmesi için temelde bazı özelliklere sahip olunmasının gerekliliği vurgulanmaktadır. Öğretmen, kültürel, sosyal ve ekonomik açıdan farklılıklarını, ilgi, beceri ve yeteneklerini fark edip bunları dikkate alıp en iyi şekilde öğrenmeleri ve gelişmelerini sağlayan veya çaba gösteren öğretmendir demek yanlış bir değerlendirme olmayacaktır.

Bir toplumun ilerleyebilmesi, gelişmesi ve ekonomik olarak refah seviyeye ulaşabilmesi için okullarında iyi bir eğitim veriyor olması bariz bilinen bir gerçektir. Bu yüzden eğitim kurumlarında sağlam bir eğitim-öğretimin verilmesi ve öğrencilerin başarılı olabilmeleri için okullardaki öğretimin kalitesinin ve niteliğinin artırılması bir

zorunluluktur. Okullardaki başarı ve kalite düzeyi, nitelikli ve iyi yetişmiş öğretmenler olmadan istenilen seviyeye asla çıkamaz. Diğer bir ifadeyle, iyi öğrenciye sahip olmak için önce iyi öğretmenlere sahip olmak gerekir (Seferoğlu, 2003).

Bir ülkede yeni nesillerin yetişmesi ve toplumun gelişmesini sağlayacak olan insan gücünün yetiştirilmesi görevinden toplum sisteminin en önemli parçası olan öğretmenler sorumludur. Bu sebeple belirlenen amaç ve hedeflerde başarılı olabilmenin ön şartı öğretmen ve diğer eğitim personelinin kalitesi ve niteliğidir (Tufan ve Güdek, 2008).

Öğretmen, eğitim-öğretim sisteminin en temel köşe taşlarından bir tanesidir. Öğretim süreçlerini planlama, uygun yöntemler, teknikler ve araç-gereçlerin etkili kullanılmasını sağlama, öğrencilerle etkileşim içerisinde olarak öğretim sürecini değerlendirmek gibi birçok aşamanın başarılı bir şekilde tamamlanabilmesi büyük ölçüde öğretmene bağlıdır. Bunun için öncelikli olarak öğretmenin alanıyla ilgili yeterli bilgi ve beceriyle donatılması gereklidir (Çetinkaya, 2009). Eğitim-öğretim programları, kullanılan yöntem-teknikler ve araç-gereçler ne kadar iyi olursa olsunlar eğer bir eğitim sisteminde öğretmen yetersiz ve eksikse, çocukların eğitimlerinde başarılı olma gibi bir durum mümkün olamaz (Akyol ve Aslan, 2006).

Öğretmenler, öğrencilerinin davranışlarında gerekli olan değişimleri sağlayacak bireyler olarak gerekli pedagojik bilgi ve beceriye sahip olmalı, öğretim yöntem ve tekniklerini düzgün bir şekilde kullanarak bu konuda yeterli seviyeye gelmelidirler. Çünkü öğretmen, öğrencilerinin davranışları fark eder ve bu davranışların üstünde durur, yetiştirdiği bütün öğrencilerine önceden belirlenmiş hedeflere ulaşmasına yardımcı olur. Ayrıca onların istedik davranışlara sahip birer bireyler olmaları için yol gösterir (Temizkan, 2008). Öğrencilerin problemlerini, gelişim evrelerini, sorun ve davranışlarını tanımadan, bu durumlarından haberdar olmadan, sadece ders anlatmaya dayalı öğretimin, eğitim açısından hiç bir önemi yoktur. Bu özelliklere sahip bir öğretmen anlattığı dersin öğretmeni olabilir ancak öğrencilere hitap eden ve onların ilgisini çekebilen bir öğretmen olamaz (Temizkan, 2008).

Eğitimin amaçları arasında iyi bireyler ve bilinçli vatandaşlar yetiştirmenin yanında toplumların bütün alanlarda gelişmesini ve ilerlemesini sağlayacak kaliteli ve nitelikli insan kitlesini de meydana getirmektir. Nitelikli eğitimin olabilmesi için, öncelikle öğretmenlik mesleğinin niteliğini artırmak mecburi bir eylemdir. Gelişmiş

toplumların en önemli üyelerinden biri olan öğretmenler, eğitimi bütün bir resim olarak görebilmek, belli bir alanda uzmanlaşarak, mesleki bilgi ve birikimlerini etkin bir şekilde uygulamak zorundadır. Bu durumu destekleyici nitelikte 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43. maddesine göre “Öğretmenlik, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas alanıdır” şeklinde açıklanmıştır. Yine bu maddeye göre öğretmenlik mesleğine hazırlanmak için alan eğitimi, pedagojik formasyon ve genel kültür eğitiminin gerekli olduğu ifade edilmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı, öğrencileri geleceğe hazırlayacak, onları ülkenin kalkınmasında en önemli rolü oynayacak olan bireyler olarak yetiştirecek öğretmenlerin beceri ve yeterliklerini tespit etmek için çok sayıda araştırma yapmakta ve paylaşmaktadır. En son yapılan çalışmalarda öğretmenlik mesleğinin genel yeterlikleri olarak 6 madde belirlenmiştir. Tespit edilen bu yeterlik alanları “kişisel ve mesleki değer-mesleki gelişim, öğrenciyi tanıma, öğretme ve öğrenme süreci, öğrenmeyi, gelişimi izleme ve değerlendirme, okul, aile ve toplum ilişkileri, program ve içerik bilgisi” şeklindedir. Öğretmenlerin bu yeterliklerin hepsini kazanabilmesi için mesleğe başlamadan önce öğretmen adaylarının özel bir takım eğitimlere tâbi tutulması gerekmektedir (Merey ve Keçe, 2015).

Bu araştırma sonuçları öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını göstermekte ve bu durumun düzeltilmesi için çok acil devlet tarafından gerekli düzenlemeler yapılmalıdır. Öğretmenlik mesleği hak ettiği saygınlığına kavuşturulmalı, en son tercih edilen meslek değil en gözde mesleklerden birisi haline dönüşmelidir. Çünkü eğitimi, öğretimi, öğretmeni iyi olmayan bir ülke sadece yerinde sayabilir.

2.2.1. Tutum

Luthans (1989), tutumu insanların davranışlarını açıklamada kullanılan bir kavram olarak ifade etmiştir. Pratkanis ve Greenwald (1989) ise tutumu, insanların bir nesne ile alakalı güzel çirkin, olumlu olumsuz, iyi veya kötü olarak değerlendirmesi şeklinde açıklamıştır.

Morris (2002), tutumun duygu, düşünce ve davranış olmak üzere üç bileşenden oluştuğunu belirtmiştir. Duyguyu bir nesneden hoşlanma veya hoşlanmama durumunda hissettiklerimiz, düşüncüyü bir nesne hakkındaki temel bilgilerimizden ve son olarak da davranışı nesneye karşı sergilenen hareketler olarak açıklamıştır.

İnceoğlu (2004), bireylerin herhangi bir duruma karşı verdikleri tepkilerden yola çıkararak her tutumun yönünün olduğundan bahsetmiş ve tutumu olumlu ve olumsuz tutumlar olarak ikiye ayırmıştır. Tutumlar olumlu olduğu takdirde olay, kişi ya da objelere karşı pozitif eğilimler, duygular ve değerlendirmeler; tutumların olumsuz olması durumunda ise negatif eğilimler, duygular ve değerlendirmeler söz konusudur. Pozitif yönlü tutumlarda kişiler tutumun konusuna yaklaşır, negatif yönlü tutumlarda ise tutumun konusundan uzaklaşırlar.

2.2.2. Meslek

Bireylerin doğuştan sahip olduğu veya eğitim yoluyla edindiği, diğer bireylerin hayatlarına doğrudan veya dolaylı olarak fayda sağlayan, gerektiğinde para kazanmak ve hayatını idame için ilgili alanda sahip olduğu vasıfların tümüne meslek denilebilir.

Birey toplumsal hayatta mesleği aracılığıyla bir yer edinirken, mesleği sayesinde geçimini sağlar ve geleceğini de bu temel üzerine inşa eder. Ayrıca meslekler bireylerin kişiliklerini ciddi anlamda etkiler. Kişilik yapısına uyumlu bir meslek, kişinin benliğini güçlendirirken, kişilik yapısına uygun olmayan bir meslek kişi için ciddi problemler yaratır. Aynı şekilde, kişiliğine uygun bir mesleğe sahip olan kişilerin daha başarılı olmaları beklenirken, kişiliğine uygun olmayan bir mesleğe sahip kişilerin başarısızlık ve doyumsuzluk yaşama ihtimalleri oldukça yüksektir (Arıak ve Dilmaç, 2003).

Sönmez ve ark. (2000), mesleği sosyal yaşamda ki iş bölümü sonucunu meydana gelen hayati bir olgu olarak açıklamışlar ve mesleğin toplumsal yaşamın sürdürülmesinde çok önemli bir rolünün olduğunu belirtmişlerdir.

Celep (2000), eğitim örgütlerinde yer alan bireylerin, iletişim ve bilgi aktarma sürecinde istendik davranışlar edinmeleri hususunda tutumların önemli bir rolünün olduğundan bahsetmiştir.

Pehlivan (2006), ğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutumların oluşabilmesini; ğretmen adaylarının giriş davranışları, ilgileri, mesleği severek seçmeleri ve seçtikleri mesleği yapabileceklerine dair özgüvenlerinin olmasına bağlamıştır.

kszoğlu (2009), ğretmenlik mesleğini isteyerek seçen ğretmen adaylarının mesleki yeterlilik algılarının öğretmenlik mesleğini istemeyerek seçen ğretmen adaylarından daha yüksek olduğunu belirtmiştir.

Çeliköz ve Çetin (2004)'e göre öğretmen adaylarının yetiştirilirken mesleklerine yönelik olumlu tutumlara sahip olmaları sağlanırsa, öğretmen olduklarında görevlerini eksiksiz bir şekilde yaparlar. Aynı zamanda araştıran, yaratıcı düşünebilen, yenilikleri öğrenme ortamına aktarabilen ve öğrencilerine karşı olumlu davranışlar sergileyen bireyler haline gelirler.

Öğretmenlerin genel anlamda mesleklerine yönelik tutumlarını belirleyen etkenler sıralanırken, öğretmenin mesleğine karşı duyduğu sevgi ve bağlılığı ilk sırada gelmektedir. Buna ek olarak, öğretmenlerin içinde bulunduğu toplumun kalkınması ve gelişebilmesi için kendinde hissetmiş olduğu görev bilinci ve buna bağlı olarak bireyi olduğu milletin, ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün de bahsettiği muasır medeniyetler seviyesine ulaşabilmesinin eğitim ve dolayısı ile öğretmenlerin göstereceği performansa bağlı olduğu bilinciyle hareket etmesi de öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının olumlu yönde artmasına sebep olabilir. Bu nedenle öğretmen adaylarının öğrenme yaşantıları düzenlenirken ve öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutumlar oluşturmaları sağlanırken öğretmen adaylarının vatan ve milletin bekası için ne kadar önem arz ettiklerinin farkına varmaları sağlanmalıdır.

Yapılan literatür araştırması neticesinde sınırlı sayıda da olsa öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile yaşam doyumları arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar vardır. Fakat beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının ilişkilendirilip incelendiği bir araştırmaya rastlanmamıştır. Ülkemizde farklı bölümlerde öğrenim gören öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarının incelendiği birçok araştırmaya rastlanmasına rağmen beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarının incelendiği kapsamlı bir çalışmaya rastlanmamıştır.

3. MATERYAL ve METOT

Bu bölümde; araştırmanın amacı, modeli, hipotezleri, örnekleme ve araştırma ile ilgili verilerin toplanması ve verilerin analiz işlemleri ayrıntılı olarak yer almaktadır.

3.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ve beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını tespit etmektir. Bu temel amacın yanı sıra; beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları, beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları, beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutları arasındaki ilişki hakkında bilgi ve bulgulara ulaşmaktır.

3.2. Araştırmanın Yöntemi

Örnek büyüklüğünün belirlenmesi için G*Power 3.1.9.2 istatistik programı yardımıyla power analiz uygulanmıştır. Konuyla ilgili yapılan literatür çalışmaları incelenmiş (Seçgin ve Başbay, 2013) $\alpha=0.05$ ve $\text{güç}=0.95$ alınarak gerekli olan minimum örnek sayısı 356 olarak belirlendi. Bunun yanı sıra örneklem hacmi için literatürde çeşitli pratik kurallarda vardır. Bunlardan biri, “ölçek çalışmalarında örneklem hacmi her bir ölçek maddesinin minimum 5 katı olmalıdır” (Tavşancıl, 2014) önerisi dikkate alınmıştır. Bu nedenle, araştırmanın örnekleminin belirlenmesinde ölçeklerde bulunan maddelerden (“Yaşam Doyumu Ölçeği”-5 madde / “Beden Eğitimi Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği”- 25 madde) ölçek sayısının minimum beş katı kadar katılımcı oluşturduğu için minimum 150 katılımcıya ihtiyaç vardır. Ancak araştırmada karşılaşılabilecek olası problemleri (anket formlarındaki eksiklikler nedeni ile değerlendirme dışı kalabilir düşüncesiyle) ortadan kaldırmak için minimum 10 katı (300 kişi) katılımcı ile çalışma yapılması planlanmıştır.

Bu tez çalışması 19 Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören beden eğitimi öğretmenliği bölümü 1., 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerine ayrıca antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören formasyon eğitimini tamamlamış beden eğitimi öğretmeni aday öğrencileri üzerinde uygulanmıştır.

3.3. Araştırmanın Modeli ve Hipotezler

Araştırmada ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Tarama modeli geçmişte veya halen var olan durumu olduğu şekilde betimlemeyi amaçlayan bir araştırma modelidir (Karasar, 2006).

Hipotezler aşağıda sıralanmıştır:

H₁: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₂: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₃: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₄: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₅: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₆: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₇: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₈: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₉: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₁₀: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₁₁: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₁₂: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₁₃: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₁₅: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₁₅: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₁₆: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₁₇: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₁₈: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₁₉: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₂₀: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₂₁: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₂₂: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₂₃: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₂₄: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₂₅: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₂₆: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₂₇: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₂₈: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₂₉: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

H₃₀: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

H₃₁: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₃₂: Farklı sınıflarda okuyan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

H₃₃: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile yaşam doyumları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H₃₄: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile mesleğe yönelik tutumları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H₃₅: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile mesleğe yönelik sevgi düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H₃₆: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile mesleğe yönelik kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H₃₇: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutumları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H₃₈: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik sevgi düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

H₃₉: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

3.4. Araştırmanın Örnekleme ve Etik Kurul Onayı

Araştırmanın örneklemini Mayıs-Temmuz 2016 tarihleri arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşardoğu Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Spor Yöneticiliği ve Antrenörlük Bölümünde kayıtlı toplam 420 öğrenci oluşturmaktadır. Bu öğrencilerin sınıflara ve mezuniyet durumuna göre dağılımı; 1.sınıftan 67, 2. sınıftan 58, 3. sınıftan 82 ve 4. sınıftan 75 kişi olmak üzere toplamda 283 kişi, ayrıca antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümünden mezun olmuş ve formasyon eğitimini tamamlamış 137 kişi olarak belirlenmiştir. Bu öğrencilerin, 145'i kadın (% 34,5), 275'i erkek (%65,5)'tir.

Etik kurul sözleşmesi gereği gönüllülük esastır. Samsun 19 Mayıs Üniversitesi klinik araştırmalar etik kurulu tarafından etik kurul onayı alınmıştır (EK1). Katılımcılara tez çalışması hakkında bilgi verildikten sonra, Demografik özellikleri,

Yaşam doyum ölçeği, Mesleğe yönelik tutum ölçeğini içeren anket formu uygulanmıştır, Helsinki bildirgesi gereğince katılımcılar çalışmaya gönüllü olarak katılmışlardır.

3.5. Veri Toplama Araçları

Araştırmada Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşardoğu Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Spor Yöneticiliği ve Antrenörlük Bölümünde kayıtlı öğrencilerin cinsiyet, branş türü, millilik durumu, sınıfı, gelir düzeyi, anne ve babanın eğitim durumuna göre yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutum düzeylerini belirlemek ve bunlar arasındaki ilişkiyi açıklamak amacıyla kullanılan anketlerde 7'li likert tipi "Yaşam Doyumu Ölçeği", ve "Tutum Ölçeği" bir arada kullanılmıştır. Hazırlanan anket formu Ek 2'de verilmiştir.

3.5.1. Yaşam Doyumu Ölçeği

Yaşam Doyumu Ölçeği Diener ve ark. (1985) tarafından geliştirilmiş; Türkçe'ye uyarlaması Köker (1991) tarafından yapılmıştır. Ölçek, yaşam doyumuna ilişkin beş maddeden oluşmaktadır. Her bir madde 7'li derecelendirilmiş cevaplama sistemine (1: hiç uygun değil – 7:çok uygun) göre cevaplanmaktadır. Genel yaşam doyumunu ölçmeyi amaçlayan ölçek, ergenlerden yetişkinlere kadar tüm yaşlara uygundur. Ölçeğin Türkçe'ye çevirileri ve ölçeğin "yüzeysel geçerlik" tekniğiyle geçerlik çalışması Köker (1991) tarafından yapılmıştır. Madde analizi sonucunda, ölçeğin her bir maddesinden elde edilen puanlarla toplam puanlar arasındaki korelasyon yeterli bulunmuştur. Ölçeğin test-tekrar test güvenilirlik katsayısı 0.85 olarak saptanmıştır.

Yetim (1993), yaptığı çalışmada ise ölçeğin Cronbach-alfa iç tutarlılık katsayısı 0.86 ve test-tekrar test yöntemi ile belirlenen güvenilirlik katsayısı 0.73 bulunmuştur. Larsen ve ark. (1983), ölçeğin tüm maddelerinin genel faktöründe yüksek faktör yüklerine sahip olduğunu belirlemişlerdir. Yetim (1993), bu bulguyu ölçeğin Türkçe formu için doğrulamıştır.

Üniversite öğrencilerinin genel yaşam doyumları, Diener ve ark. (1985) tarafından geliştirilmiş olan ve Türkçe'ye uyarlaması Köker (1991) tarafından yapılan Yaşam Doyumu Ölçeği (The Satisfaction with Life Scale-SWLS) kullanılarak ölçülmüştür. Bireyin kendi yaşamını genel olarak nasıl değerlendirdiğini yansıtan ölçek,

algılanan genel yaşam doyumunu ölçmektedir. Beş olumlu maddesi bulunan ölçeğin maddeleri yedili Likert tipine dayalı olarak yanıtlanmaktadır. Ölçekten alınan puanların artması algılanan genel yaşam doyumunun arttığını göstermektedir. Ölçeğin Türkçe formunun madde-test korelasyonları 0.71 ve 0.80 arasında değişmektedir. Test-tekrar test katsayısı ise 0.85 bulunmuştur (Köker, 1991).

3.5.2. Beden Eğitimi Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği

Bu araştırmada veri toplama aracı olarak Ünlü (2011) tarafından geliştirilen ‘‘Beden Eğitimi Öğretmenliği Mesleği Tutum Ölçeği’’ kullanılmıştır. Ölçek 25 maddeden oluşmaktadır. Araştırmaya katılan her bir katılımcı her bir maddeye beş kategoride tepkide bulunmaktadır. Yüksek tutum puanı beden eğitimi öğretmenliği mesleğine yönelik olumlu tutumu gösterecek şekilde puanlanmıştır. Bu sebepten dolayı ‘‘kesinlikle katılıyorum, katılıyorum, kısmen katılıyorum, katılmıyorum, kesinlikle katılmıyorum’’ şeklindeki tepkiler olumlu maddelerde (19, 24, 10, 17, 16, 7, 5, 25, 1, 23, 4, 21, 8 numaralı maddeler) 5-4-3-2-1 şeklinde puanlanırken, olumsuz maddelerde (14, 2, 12, 18, 6, 22, 11, 13, 3, 15 numaralı maddeler) 1-2-3-4-5 şeklinde puanlanmıştır. Böylece her bir veri toplama aracı madde tepki puanlarının toplamından oluşan toplam ölçek puanı elde edilmiştir. Bu durumda ölçekten alınacak en düşük puan 25 en yüksek puan 115’tir. Ölçekten alınan puanlara ilişkin değerlendirme yapabilmek amacıyla aralık katsayısı belirlenmiştir. Buna göre 23-41 puan aralığı ‘‘çok düşük tutum’’, 42-60 puan aralığı ‘‘düşük tutum’’, 61- 79 puan aralığı ‘‘orta düzeyde tutum’’, 80-98 puan aralığı ‘‘yüksek tutum’’ ve 99-115 puan aralığı ‘‘çok yüksek tutum’’ olarak hesaplanmıştır. Ölçek aynı zamanda ortalamalar üzerinden hesaplama yapmak için de elverişlidir. Ortalamalar üzerinden hesaplama yapmak için belirlenen aralık katsayısı ise; 1-1.80 puan aralığı ‘‘çok düşük tutum’’, 1.81-2.60 puan aralığı ‘‘düşük tutum’’, 2.61-3.40 puan aralığı ‘‘orta düzeyde tutum’’, 3.41-4.20 puan aralığı ‘‘yüksek tutum’’, 4.21-5.00 puan aralığı ‘‘çok yüksek tutum’’ olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,88’dir.

3.6. Verilerin Değerlendirilmesi

Bu bölümde kullanılan ölçek ve yapılan istatistiksel bilgilere yer verilmiştir.

3.6.1. Güvenirlilik Analizi

Bilimsel araştırmalarda kullanılan ölçeğin standart bir ölçme aracı olabilmesi için güvenirlilik, geçerlilik gibi bazı özellikler taşıması gerekir. Güvenirlilik, bir ölçme aracıyla aynı koşullarda tekrarlanan ölçümlerde elde edilen ölçüm değerlerinin kararlılığının bir göstergesidir. Yürütölen çalışmalarda kullanılan ölçeklerdeki maddelere verilen cevapların iç tutarlılığını incelemek için yaygın olarak kullanılan güvenirlilik katsayısı Cronbach Alfa'dır (Ercan ve Kan, 2004). Öğretmen adaylarının tez çalışmasında kullanılan yaşam doyumunu ve mesleğe yönelik tutum ölçek maddelerine verdikleri cevaplar için yapılan güvenirlilik analizi sonucunda, Cronbach alfa katsayısının 0,70 değerinin üzerinde bulunması, tez çalışmasının güvenirliliğini sağlamada yeterli olduğunu göstermektedir (Altunışık ve ark., 2007).

3.6.2. İstatistik Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin hata terimlerinin normal dağılım gösterip göstermediği Shapiro-Wilk testi ile varyansların homojen olup olmadığı ise Levene testi ile değerlendirilmiştir ($P<0,05$). Her bir ölçekten ve ölçeğin alt boyutlarından elde edilen toplam puanlar için cinsiyet, millilik durumu, branş durumu vb. demografik düzeyler açısından farklılıklar Mann Whitney U testi ile, sınıf, gelir düzeyi, anne ve babanın eğitim durumu vb açısından farklılıklar ise Kruskal Wallis H testi ile, Yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutum düzeyleri arası ilişkiler ise Kendall'ın Tau sıra korelasyon katsayısı ile belirlenmiştir. Araştırma bulguları, n, ortalama, standart sapma, median, IQR, minimum ve maksimum değerleri ile gösterilmiştir. Katılımcıların yaşları, yaşam doyum düzeyleri, mesleğe yönelik tutumları, mesleğe yönelik tutumun sevgi alt boyut düzeyleri ve mesleğe yönelik tutumun kaygı alt boyut düzeyleri arası ilişkiler Kendall's Tau sıra korelasyon katsayısı ile değerlendirilmiştir. $P<0,05$ önem seviyesinde analiz sonuçları anlamlı kabul edilmiştir. Tüm istatistiksel hesaplamalar SPSS 22.0 V. istatistik paket programda yapılmıştır.

4. BULGULAR

Çalışmadan elde edilen verilere uygulanan normallik için Shapiro-Wilk ve varyansların homojenliği için Levene testleri neticesinde verilerin değerlendirilmesinde parametrik olmayan testler kullanılmasına karar verilmiştir.

Ankette yer alan demografik sorulara verilen yanıtlara ilişkin sonuçlar Tablo 1’de gösterilmektedir.

Tablo 1. Sorulara yanıt verenlerin demografik özellikleri

Demografik Özellikler	Düzeyleri	n	%
Cinsiyet	Kadın	145	34,5
	Erkek	275	65,5
Branş Türü	Bireysel Spor	204	48,6
	Takım Sporlu	216	51,4
Millilik Durumu	Var	107	25,5
	Yok	313	74,5
Formasyon	Yöneticilik	75	54,7
	Antrenörlük	62	45,3
Formasyon	Açıktan Alan	283	67,4
	Eğitim Döneminde Alan	137	32,6
Sınıf	I. Sınıf	69	16,4
	II. Sınıf	57	13,6
	III. Sınıf	82	19,5
	IV. Sınıf	212	50,5
Anne Eğitim Durumu	Okul Bitirmemiş	37	8,8
	İlkokul	187	44,5
	Ortaokul	99	23,6
	Lise ve Dengi	64	15,2
	Üniversite	33	7,9
Baba Eğitim Durumu	Okul Bitirmemiş	14	3,3
	İlkokul	128	30,5
	Ortaokul	128	30,5
	Lise ve Dengi	101	24,0
Gelir Durumu	Üniversite	49	11,7
	500 TL altı	36	8,6
	500-999 TL Arası	96	22,9
	1000-1499 TL Arası	123	29,3
	1500 TL ve üzeri	165	39,3

Araştırmaya katılan öğretmen adayları içerisinde erkek katılımcıların (%65,5) kadınlara (% 34,5) göre daha yüksek oranda olduğu görülmektedir. Bunun yanı sıra çalışmaya katılan adayların yaptıkları branşlar göz önünde bulundurulduğunda takım sporlarıyla ilgilenen adayların (%51,4) bireysel sporlarla ilgilenen adaylara (%48,6) oranla daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının

%25,5'ini milli sporcular oluştururken %74,5'ini milli sporcu olmayan öğretmen adayları oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan formasyon öğrencilerinden yöneticilik eğitimi almış (%54,7) öğretmen adaylarının antrenörlük eğitimi almış (%45,3) öğretmen adaylarına göre daha yüksek oranda olduğu görülmektedir. Öğretmenlik formasyonunu dışarıdan kursla alan öğretmen adaylarının oranı (%32,6), beden eğitimi öğretmenliği okuyan adayların oranından (%67,4) daha az olduğu görülmektedir. Katılımcı öğretmen adaylarının öğrenim gördükleri sınıflara bakıldığında en yüksek oran IV. Sınıf öğrencilerinin (%50,5) en düşük oranın ise II. Sınıf öğrencilerine (%13,6) ait olduğu tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının anne eğitim durumları incelendiğinde en yüksek değer %44,5 ile ilkökul mezunu annelere ait olduğu görülürken en düşük değerin %7,9 ile üniversite mezunları annelere ait olduğu görülmüştür. Öğretmen adaylarının baba eğitim durumları incelendiğinde ilkökul mezunu babalar %30,5 ve ortaokul mezunu babalar %30,5 ile en yüksek değerleri verirken en düşük değere sahip olanlar ise %3,3 ile okul bitirmemiş babalar olmuştur. Katılımcıların içerisinde gelir düzeyi 1500 TL ve üzeri olanların oranı %39,3 iken, gelir düzeyi 500 TL ve altı olanların oranı %8,8 olarak belirlenmiştir (Tablo 1).

Bu tez çalışmasında kullanılan ölçeklere göre, öncelikle toplanan verilerin güvenilirlik analizi yapılmış ve yaşam doyumu, mesleğe yönelik tutum ile tutum ölçeğinin mesleğe yönelik sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait tüm maddeler için cronbach alpha katsayıları sırasıyla 0,819, 0,882 0,871 ve 0,775 olarak bulunmuştur. Bulunan değerlerin 0,70'in üzerinde olması ölçeklerin oldukça güvenilir olduklarını göstermiştir.

Hipotez 1: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Katılımcıların cinsiyetine göre yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 2).

Tablo 2. Katılımcıların yaşam doyum düzeylerinin cinsiyet bakımından incelenmesi

Cinsiyet	N	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Kadın	145	23,86	6,23	25,00	7,50	7-35	0,007
Erkek	275	22,17	6,24	23,00	10,00	7-35	

Tablo 2'nin incelenmesinden; Katılımcıların cinsiyete göre yaşam doyumu ölçeğindeki maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir

(P=0,007). Kadın katılımcıların yaşam doyumu erkeklerden daha yüksek bulunmuştur. Dolayısı ile hipotez kabul edilmiştir.

Hipotez 2: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Katılımcıların cinsiyetine göre mesleğe yönelik tutum düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 3).

Tablo 3. Katılımcıların mesleğe yönelik tutum düzeylerinin cinsiyet bakımından incelenmesi

Cinsiyet	N	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Kadın	145	93,92	11,84	95,00	16,00	46-113	<0,001
Erkek	275	88,45	14,28	89,00	21,00	38-115	

Tablo 3'ün incelenmesinden; Katılımcıların cinsiyete göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir (P<0,001). Kadın katılımcıların mesleğe yönelik tutum ölçeğinden aldığı puanlar erkeklerden daha yüksek bulunmuştur. Dolayısı ile hipotez kabul edilmiştir.

Hipotez 3: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Katılımcıların cinsiyetine göre mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 4).

Tablo 4. Katılımcıların mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin cinsiyet bakımından incelenmesi

Cinsiyet	N	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Kadın	145	53,38	7,75	55,00	8,00	20-65	0,002
Erkek	275	50,52	9,42	51,00	13,00	14-65	

Tablo 4'ün incelenmesinden; Katılımcıların cinsiyete göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki sevgi alt boyutuna ait maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir (P=0,002). Kadın katılımcıların mesleğe yönelik tutum ölçeği sevgi alt boyutundan aldığı puan erkek katılımcılardan daha yüksek bulunmuştur. Dolayısı ile kadın öğretmen adaylarının erkeklere göre mesleğe yönelik daha sevgiyeye dayalı bir tutum içerisinde olduğu belirlenmiştir.

Hipotez 4: Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Katılımcıların cinsiyetine göre mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 5).

Tablo 5. Katılımcıların mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin cinsiyet bakımından incelenmesi

Cinsiyet	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Kadın	145	40,54	5,97	41,00	8,00	24-50	<0,001
Erkek	275	37,93	6,92	38,00	10,00	19-50	

Tablo 5'in incelenmesinden; Katılımcıların cinsiyete göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki kaygı alt boyutuna ait maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($P<0.001$). Kadın katılımcıların mesleğe yönelik tutum ölçeği kaygı alt boyutundan aldığı puan erkek katılımcılardan daha yüksek bulunmuştur. Kaygı alt boyutundaki sorular ters sorular olduğu için yorumlamada yüksek puan alan katılımcının kaygısının düşük olduğu varsayılmaktadır. Dolayısı ile kadın öğretmen adayların erkeklere göre mesleğe yönelik daha düşük kaygılı bir tutum içerisinde olduğu belirlenmiştir.

Hipotez 5: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Katılımcıların millilik durumuna göre yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 6).

Tablo 6. Katılımcıların yaşam doyum düzeylerinin millilik bakımından incelenmesi

Millilik	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Milli	107	23,01	6,65	24,00	9,00	7-35	0,587
Milli Olmayan	313	22,66	6,16	23,00	9,00	9-35	

Tablo 6'nın incelenmesinden; Katılımcıların millilik durumuna göre yaşam doyumunu ölçeğindeki maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,587$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 6: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutum düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 7).

Tablo 7. Katılımcıların mesleğe yönelik tutum düzeylerinin millilik bakımından incelenmesi

Millilik	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Milli	107	88,67	13,17	89,00	20,00	59-115	0,077
Milli Olmayan	313	90,91	13,88	93,00	18,50	38-114	

Tablo 7'nin incelenmesinden; Katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,077). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 7: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 8).

Tablo 8. Katılımcıların mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin cinsiyet bakımından incelenmesi

Millilik	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Milli	107	51,08	8,81	52,00	10,00	21-65	0,374
Milli Olmayan	313	51,65	9,04	53,00	11,00	14-65	

Tablo 8'in incelenmesinden; Katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki sevgi alt boyutuna ait maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,374). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 8: Milli ve milli olmayan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 9).

Tablo 9. Katılımcıların mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin millilik bakımından incelenmesi

Millilik	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Milli	107	37,59	6,60	37,00	9,00	20-50	0,015
Milli Olmayan	313	39,26	6,71	40,00	9,00	19-50	

Tablo 9'un incelenmesinden; Katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki kaygı alt boyutuna ait maddelere verilen cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($P=0,015$). Kaygı alt boyutundaki sorular ters sorular olduğu için yorumlamada yüksek puan alan katılımcının kaygısının düşük olduğu varsayılmaktadır. Dolayısı ile milli olmayan öğretmen adaylarının milli olanlara göre mesleğe yönelik daha düşük kaygılı bir tutum içerisinde olduğu belirlenmiştir.

Hipotez 9: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Katılımcıların bireysel ve takım sporu yapma durumuna göre yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 10).

Tablo 10. Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi

Branş	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Takım sporları	216	22,79	6,13	24,00	9,00	7-34	0,743
Bireysel sporlar	204	22,71	6,45	23,00	10,00	7-35	

Tablo 10'un incelenmesinden; Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumu ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,743$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 10: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Katılımcıların bireysel ve takım sporu yapma durumuna göre mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 11).

Tablo 11. Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi

Branş	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Takım sporları	216	91,33	13,58	93,00	18,00	38-113	0,123
Bireysel sporlar	204	89,30	13,83	91,00	20,00	46-115	

Tablo 11'in incelenmesinden; Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,123). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 11: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Bireysel ve takım sporu yapma durumuna göre beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 12).

Tablo 12. Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Branş	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Takım sporları	216	52,01	8,85	53,00	9,75	14-65	0,223
Bireysel sporlar	204	50,97	9,09	52,50	11,00	20-65	

Tablo 12'nin incelenmesinden; Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,223). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 12: Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Bireysel ve takım sporu yapma durumuna göre beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Mann Whitney U testi ile test edilmiştir (Tablo 13).

Tablo 13. Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Branş	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Takım sporları	216	39,31	6,50	40,00	9,00	19-50	0,141
Bireysel sporlar	204	38,33	6,92	39,00	11,00	20-50	

Tablo 13'ün incelenmesinden; Bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,141$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 13: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 14).

Tablo 14. Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	37	21,49	5,23	23,00	7,50	10-29	0,088
İlkokul	87	22,42	6,11	23,00	9,00	10-35	
Ortaokul	99	22,89	6,53	24,00	9,00	7-33	
Lise ve dengi	64	24,36	6,13	26,00	10,00	10-35	
Üniversite	33	22,48	7,50	24,00	11,00	7-35	

Tablo 14'ün incelenmesinden; Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumu ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,088$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 14: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 15).

Tablo 15. Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	37	87,86	15,82	92,00	22,00	46-112	
İlkokul	87	91,12	13,02	93,00	18,00	38-114	
Ortaokul	99	90,25	13,99	91,00	19,00	54-113	0,088
Lise ve dengi	64	91,59	13,29	95,00	18,00	59-115	
Üniversite	33	86,55	14,97	87,00	24,00	62-113	

Tablo 15'in incelenmesinden; Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,347$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 15: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 16).

Tablo 16. Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	37	49,68	10,50	50,00	15,50	20-64	
İlkokul	87	52,17	8,28	53,00	11,00	19-65	
Ortaokul	99	51,20	9,64	53,00	10,00	14-65	0,225
Lise ve dengi	64	52,48	8,21	55,00	9,75	31-65	
Üniversite	33	48,82	9,93	50,00	13,00	21-65	

Tablo 16'nın incelenmesinden; Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,225$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 16: Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 17).

Tablo 17. Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	37	38,19	7,15	39,00	7,00	20-50	
İlkokul	87	38,95	6,43	40,00	10,00	19-50	
Ortaokul	99	39,05	6,48	39,00	8,00	24-50	0,938
Lise ve dengi	64	39,11	6,78	40,50	11,50	22-50	
Üniversite	33	37,73	8,47	38,00	15,00	22-50	

Tablo 17'nin incelenmesinden; Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,938). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 17: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 18).

Tablo 18. Anne eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	14	21,57	5,89	22,50	6,50	10-35	
İlkokul	128	22,55	5,76	23,00	9,00	10-35	
Ortaokul	128	22,94	6,44	24,00	9,00	7-35	0,745
Lise ve dengi	101	22,86	6,25	24,00	10,00	9-35	
Üniversite	49	22,88	7,42	23,00	11,00	7-35	

Tablo 18'in incelenmesinden; Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumunu ölçөгindeki maddelere verdikleri cevaplar

arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,745$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 18: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 19).

Tablo 19. Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	14	88,36	15,05	94,00	23,25	61-110	
İlkokul	128	90,98	13,36	92,00	16,00	38-113	
Ortaokul	128	92,41	12,74	95,00	16,50	58-113	0,125
Lise ve dengi	101	88,90	13,48	89,00	19,50	54-115	
Üniversite	49	86,82	16,50	87,00	26,50	55-114	

Tablo 19'un incelenmesinden; Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,125$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 19: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 20).

Tablo 20. Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	14	51,86	7,77	52,50	13,75	41-64	
İlkokul	128	51,85	8,55	52,50	11,00	19-65	
Ortaokul	128	52,59	8,72	54,00	9,00	21-65	0,218
Lise ve dengi	101	50,72	9,01	52,00	11,00	14-65	
Üniversite	49	49,29	10,60	50,00	13,50	21-65	

Tablo 20'nin incelenmesinden; Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,218). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 20: Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 21).

Tablo 21. Baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Eğitim Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Okul bitirmemiş	14	36,50	8,74	38,00	14,00	20-49	
İlkokul	128	39,13	6,51	40,00	9,75	19-50	
Ortaokul	128	39,82	6,04	41,00	8,00	20-50	0,185
Lise ve dengi	101	38,18	6,67	38,00	10,50	22-50	
Üniversite	49	37,53	8,05	37,00	16,00	24-50	

Tablo 21'in incelenmesinden; baba eğitim düzeyi farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,185). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 21: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 22).

Tablo 22. Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi

Gelir Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
500 tl altı	36	21,61	5,90	23,50	11,00	13-32	
500-999 tl	96	22,39	5,91	23,00	9,00	10-34	
1000-1499 tl	123	22,78	5,93	24,00	9,00	10-35	0,471
1500 ve üzeri	165	23,19	6,81	24,00	10,00	7-35	

Tablo 22'nin incelenmesinden; Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumu ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,471). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 22: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 23).

Tablo 23. Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi

Gelir Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
500 tl altı	36	90,67	12,04	91,50	17,75	55-110	0,634
500-999 tl	96	90,70	14,89	94,00	22,75	46-113	
1000-1499 tl	123	89,20	13,61	90,00	18,00	38-114	
1500 ve üzeri	165	90,92	13,51	93,00	19,00	54-115	

Tablo 23'ün incelenmesinden; Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,634). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 23: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 24).

Tablo 24. Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Gelir Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
500 tl altı	36	51,22	8,10	51,00	10,75	24-64	0,607
500-999 tl	96	50,97	9,99	53,00	12,75	20-65	
1000-1499 tl	123	51,15	8,63	52,00	10,00	19-65	
1500 ve üzeri	165	52,15	8,82	54,00	11,00	14-65	

Tablo 24'ün incelenmesinden; Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,607). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 24: Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 4.25).

Tablo 25. Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Gelir Durumu	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
500 tl altı	36	39,44	5,63	41,00	9,75	29-49	0,266
500-999 tl	96	39,73	6,79	40,00	8,50	20-50	
1000-1499 tl	123	38,04	6,55	39,00	10,00	19-50	
1500 ve üzeri	165	38,78	6,99	39,00	9,50	22-50	

Tablo 25'in incelenmesinden; Gelir düzeyleri farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,266). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 25: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 26).

Tablo 26. Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Sınıf	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Birinci Sınıf	69	23,29	6,07	24,00	9,00	10-35	0,771
İkinci Sınıf	57	23,07	6,33	24,00	9,50	11-35	
Üçüncü Sınıf	82	22,27	5,99	23,00	8,25	9-35	
Dördüncü Sınıf	212	22,67	6,46	23,00	10,75	7-35	

Tablo 26'nın incelenmesinden; Sınıfları farklı beden eğitimi beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumunu ölçteğindeki maddelere verdikleri cevaplar

arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,771$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 26: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 27).

Tablo 27. Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Sınıf	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Birinci Sınıf	69	93,14	14,99	96,00	23,50	38-112	0,089
İkinci Sınıf	57	89,54	13,65	89,00	19,00	55-110	
Üçüncü Sınıf	82	90,57	13,54	92,50	21,00	56-113	
Dördüncü Sınıf	212	89,56	13,36	91,00	18,00	46-115	

Tablo 27'nin incelenmesinden; Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,089$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 27: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 28).

Tablo 28. Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Sınıf	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Birinci Sınıf	69	52,67	9,19	56,00	11,00	19-65	0,308
İkinci Sınıf	57	51,42	9,13	53,00	11,50	24-64	
Üçüncü Sınıf	82	52,16	8,06	53,00	11,00	29-64	
Dördüncü Sınıf	212	50,90	9,19	52,00	10,00	14-65	

Tablo 28'in incelenmesinden; Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir

fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,308). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 28: Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 29).

Tablo 29. Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Sınıf	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Birinci Sınıf	69	40,48	7,33	42,00	9,50	19-50	0,064
İkinci Sınıf	57	38,12	6,49	38,00	11,00	23-50	
Üçüncü Sınıf	82	38,41	6,67	39,00	8,00	20-50	
Dördüncü Sınıf	212	38,66	6,55	39,00	10,00	20-50	

Tablo 29'un incelenmesinden; Sınıfları farklı beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,064). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 29: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında fark vardır.

Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 30).

Tablo 30. Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Bölüm	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Öğretmenlik	283	22,99	6,06	23	9	7-35	0,486
Yöneticilik	75	22,49	6,86	24	12	7-35	
Antrenörlük	62	21,98	6,57	22	11	9-35	

Tablo 30'un incelenmesinden; Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumunu ölçөгindeki maddelere verdikleri cevaplar

arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,486$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 30: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında fark vardır.

Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 31).

Tablo 31. Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Bölüm	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Öğretmenlik	283	90,58	14,08	93,00	20,00	38-115	0,811
Yöneticilik	75	90,27	11,78	91,00	14,00	58-113	
Antrenörlük	62	89,34	14,40	88,50	22,25	54-114	

Tablo 31'in incelenmesinden; Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,811$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 31: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 32).

Tablo 32. Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Bölüm	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Öğretmenlik	283	51,76	9,03	53,00	11,00	19-65	0,483
Yöneticilik	75	51,61	8,33	53,00	9,00	21-65	
Antrenörlük	62	50,24	9,49	51,00	14,25	14-65	

Tablo 32'nin incelenmesinden; Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($P=0,483$). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 32: Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyut düzeyleri arasında fark vardır.

Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeyleri arasında bir fark olup olmadığı Kruskal Wallis H testi ile test edilmiştir (Tablo 33).

Tablo 33. Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeylerinin incelenmesi

Okuduğu Bölüm	n	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	IQR	Min-Max	P
Öğretmenlik	283	51,76	9,03	39,00	10,00	19-50	
Yöneticilik	75	51,61	8,33	39,00	7,00	24-50	0,928
Antrenörlük	62	50,24	9,49	40,00	11,00	22-50	

Tablo 33'ün incelenmesinden; Öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumunun kaygı alt boyut düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (P=0,928). Dolayısı ile konu ile ilgili ortaya atılan iddianın doğruluğu teyit edilememiştir.

Hipotez 33: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile yaşam doyumları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 34: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile mesleğe yönelik tutumları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 35: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile mesleğe yönelik sevgi düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 36: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile mesleğe yönelik kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 37: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutumları arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 38: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik sevgi düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 39: Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları ve tutum alt boyutlarından (sevgi ve kaygı) aldığı puanlar arasındaki ilişki düzeyleri Kendall's Tau b korelasyon analizi ile test edilmiştir (Tablo 34).

Tablo 34. Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumları arası ilişkiler

Özellikler		YD	T	MYS	MYK
Yaş	<i>r</i>	-0,007	-0,064	-0,026	-0,080
	<i>p-değeri</i>	0,845	0,068	0,470	0,025
YD	<i>r</i>		0,244	0,255	0,153
	<i>p-değeri</i>		<0,001	<0,001	<0,001
T	<i>r</i>			0,755	0,698
	<i>p-değeri</i>			<0,001	<0,001
MYS	<i>r</i>				0,428
	<i>p-değeri</i>				<0,001

YD: Yaşam Doyumları; T:Tutum; MYS: Mesleğe yönelik sevgi düzeyleri MYK: Mesleğe yönelik kaygı düzeyleri; r: Korelasyon katsayısı; p: Anlamlılık seviyesi

Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşları ile yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları ve mesleğe yönelik sevgi ve kaygı tutum alt boyutlarından aldığı puanlar arasındaki ilişkiler istatistiki olarak anlamlı bulunmamıştır ($P>0,05$). Ancak, öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutum ve tutum alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında düşük düzeyde pozitif anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Bir başka ifade ile öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeyleri arttıkça mesleğe yönelik tutumlarının da arttığı görülmektedir ($P<0,001$) (Tablo 34).

5. TARTIŞMA

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi farklı bölümlerinde okuyan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ve beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının ortaya konulmaya çalışıldığı bu tez çalışmasında; öğretmen adaylarının algılanan yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumlarına ait ölçeklerden aldıkları toplam puanlar, katılımcıların bazı sosyo-demografik özelliklerine göre incelenmiştir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumlarının cinsiyete göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir (Tablo 2-5). Kadın katılımcıların hem yaşam doyumları hem de mesleğe yönelik tutumlarının erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu ortaya konulmuştur. Receptoğlu (2013), Kastamonu Üniversitesi'nde öğrenim gören öğretmen adaylarına yönelik yürüttüğü benzer çalışmada da kadın adayların yaşam doyumlarının daha yüksek olduğunu ifade etmiştir. Şahin ve ark. (2009), yapmış oldukları araştırmada; cinsiyete göre katılımcıların mesleğe yönelik tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını, ancak kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puan ortalamalarının erkek katılımcılardan daha yüksek olduğunu bildirmişlerdir. Buna ilaveten, cinsiyete göre yaşam doyumu puanlarını incelediklerinde kadın katılımcıların lehine anlamlı fark olduğu bildirilmiştir. Katılımcıların yaşam doyumu düzeyi arttıkça öğretmenlik mesleğine yönelik tutumların pozitif yönde arttığı belirtilmiştir. Sağlam (2008), Harran Üniversitesi'nde öğrenim gören müzik öğretmen adaylarına yönelik yürüttüğü çalışmada kadın katılımcıların erkek katılımcılara göre mesleğe yönelik tutumlarının daha yüksek olduğunu ifade etmiştir. Kaygusuz ve ark. (2016), Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin yaşam doyum durumları ile sporda görev ve ego yönelimi durumlarının bazı değişkenler tarafından incelenmesine yönelik yürütmüş oldukları çalışmada; kadın katılımcıların yaşam doyum düzeylerinin erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Saracaloğlu (1992), beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışmasında kadın katılımcıların erkek katılımcılara göre öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu tutum sergilediklerini ortaya koymuştur. Abbasoğlu ve Öncü (2013), üç farklı üniversitede öğrenim gören beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesine yönelik

yürütmüş oldukları çalışmada; kadın katılımcılar ile erkek katılımcılar arasında öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanları açısından anlamlı bir farklılık olmadığını bildirmişlerdir. Çapa ve Çil (2000), tarafından yürütülen “Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını farklı değişkenler açısından incelenmesi” isimli çalışmada, kız ve erkek öğrencilerin mesleğe yönelik tutum puanları arasında herhangi bir farklılığa rastlanmadığı, ancak mesleğe yönelik sevgi alt boyutunda kız öğrencilerin erkek öğrencilere nazaran mesleğe karşı daha olumlu tutum içerisinde olduklarını belirtmişlerdir. Çetinkaya (2009), Dokuz Eylül Eğitim Fakültesi Türkçe öğretmenliği bölümünde öğrenim gören Türkçe öğretmen adayları içerisinde kadın katılımcıların erkek katılımcılara göre öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu bir tutum içerisinde olduklarını belirtmiştir. Hacıömeroğlu ve Taşkın (2010), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi fen bilgisi öğretmenliği ve ortaöğretim fen ve matematik alanları eğitimi bölümü kadın öğretmen adayları ile erkek öğretmen adayları arasında mesleğe yönelik tutumları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilemediğini bildirmiştir. Bozdoğan ve ark. (2007), Ahi Evran Üniversitesi fen bilgisi ve sosyal bilgiler öğretmenliği anabilim dallarında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada kadın öğretmen adaylarının erkek öğretmen adaylarına nazaran öğretmenlik mesleğine yönelik daha fazla olumlu tutum içerisinde olduklarını ortaya koymuşlardır. Derman (2007), Kimya öğretmeni adaylarının öz yeterlilik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelediği çalışmasında erkek katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının kadın katılımcılardan daha olumlu olduğu sonucuna ulaşmıştır. Serin ve ark. (2004), Dokuz Eylül Üniversitesi fen grubu öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını araştırdıkları çalışmalarında erkek katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının kadın katılımcılardan daha olumlu olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Dost (2007), Hacettepe Üniversitesi'nin farklı anabilim dallarında öğrenim gören öğrencilerinin yaşam doyumlarını bazı değişkenlere göre incelemiş ve cinsiyet değişkenine göre kadın katılımcıların yaşam doyum düzeylerinin erkek katılımcılardan anlamlı olarak daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Pektaş ve Kamer (2011), Gazi, Ahi Evran ve Kastamonu Üniversitelerinin Fen Bilgisi Öğretmenliği Anabilim Dalında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, kadın öğretmen adaylarının erkek öğretmen adaylarına göre

öğretmenlik mesleğine ilişkin daha pozitif bir tutum içerisinde olduklarını belirtmiştir. Terzi ve Tezci (2007), Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesinin farklı bölümlerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının belirlenmesine yönelik yapmış oldukları çalışmada kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının pozitif yönde erkek katılımcılardan daha yüksek olduğu sonucunu ortaya koymuşlardır. Tanel ve ark. (2007), Buca Eğitim Fakültesi Fizik Anabilim Dalı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını farklı değişkenler açısından inceledikleri çalışmada katılımcıların cinsiyet değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında herhangi bir farklılığın olmadığını belirtmiştir. Akkaya (2009), Buca Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını bazı değişkenlere göre incelemiş ve kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının erkek katılımcılardan daha olumlu olduğu sonucuna ulaşmıştır. Doğan ve Çoban (2009), Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi ve Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmada, kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının erkek katılımcılardan daha olumlu olduğunu belirtmişlerdir. Yine aynı çalışmada cinsiyet değişkenine göre katılımcıların kaygı düzeyleri arasında herhangi bir farklılık olmadığını belirtmişlerdir. Pehlivan (2008), Sınıf öğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine yapmış olduğu çalışmasında kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının erkek katılımcılardan daha anlamlı olduğunu ifade etmiştir. Pehlivan (2010), Altı farklı üniversitenin beden eğitimi bölümlerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelemiş ve kadın öğretmen adaylarının öğretmenliğe ilişkin tutumlarının erkek adaylardan daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Kartal ve Afacan (2012), pedagojik formasyon eğitimi alan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını inceledikleri çalışmada, adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının cinsiyet değişkenine göre herhangi bir farklılık göstermediğini belirtmişlerdir. Çetinkaya ve Honça (2017), Ahi Evran Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde okuyan öğrencilerin sosyal kaygı düzenlerinin farklı değişkenler açısından incelemişler ve

katılımcıların cinsiyet değişkenine göre sosyal kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığını belirtmişlerdir. Akgün ve ark. (2007), İlköğretim fen ve matematik öğretmenliği öğrencilerinin kaygı düzeylerini bazı değişkenlere göre incelediklerinde kadın katılımcıların kaygı düzeylerinin erkek katılımcıların kaygı düzeylerinden daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Cinsiyete göre yaşam doyumu ile ilgili bu tez çalışmasının araştırma bulguları, Recepoğlu (2013), Şahin ve ark. (2009), Kayğusuz ve ark. (2016) ve Dost (2007)'un araştırma bulguları ile benzerlik göstermiştir. Dolayısı ile cinsiyete göre ortaya konulan araştırma bulguları, yapılan literatür taraması neticesinde benzer çalışmaların bulguları ile desteklendiği görülmektedir.

Cinsiyete göre mesleğe yönelik tutum ile ilgili bu tez çalışmasında belirlenen kadınların lehine yönelik araştırma bulguları, Saracaloğlu (1992), Serin ve ark. (2004), Bozdoğan ve ark. (2007), Terzi ve Tezci (2007), Pehlivan (2008), Çetinkaya (2009), Akkaya (2009), Doğan ve Çoban (2009), Pehlivan (2010), Pektaş ve Kamer (2011)'in bulgularıyla benzerlik, Derman (2007)'in bulguları ile farklılık göstermektedir. Benzer şekilde; cinsiyete göre mesleğe yönelik tutum sevgi alt boyutunda bu tez çalışmasının bulguları, Çapa ve Çil (2000)'in bulgularıyla uyum göstermektedir.

Şahin ve ark. (2009), Tanel ve ark. (2007), Abbasoğlu ve Öncü (2013), Hacıömeroğlu ve Taşkın (2010), Kartal ve Afacan (2012), Çapa ve Çil (2000) ise yapmış oldukları çalışmalarda erkek ve kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında herhangi bir farklılığa rastlamamışlardır.

Dolayısı ile bu tez çalışması cinsiyete göre mesleğe yönelik tutum kaygı alt boyutunda Doğan ve Çoban (2009)'in bulgularıyla benzer, Akgün ve ark. (2007)'in bulguları ile farklılık göstermektedir. Çetinkaya ve Honça (2017)'nin bulgularında ise kadın ve erkek katılımcıların sosyal kaygı düzeyleri arasında herhangi bir fark bulunamamıştır.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları ve mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerine ait puanlarının millilik durumuna göre farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 6-8). Fakat katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki kaygı alt boyutuna ait maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir (Tablo 9). Dolayısı ile milli olmayan öğretmen adaylarının milli olanlara göre mesleğe yönelik

daha düşük kaygılı bir tutum içerisinde olduğu belirlenmiştir. Kayğusuz ve ark. (2016), Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin yaşam doyum durumları ile sporda görev ve ego yönelimi durumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesine yönelik yürütmüş oldukları çalışmada, milli sporcu olan katılımcılarla milli sporcu olmayan katılımcıların yaşam doyum düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığını belirtmişlerdir. Çetinkaya ve Honça (2017), Ahi Evran Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunda Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde okuyan öğrencilerin sosyal kaygı düzenlerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi çalışmasında, katılımcıların millilik durumuna göre sosyal kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. Kuru (2003), Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulunda öğrenimine devam eden milli sporcu öğrenciler ile milli olmayan öğrencilerin kişilik özelliklerini incelediği çalışmasında öğrenciler arasında kişilik özelliklerine göre herhangi bir farklılık olmadığını tespit etmiştir.

Milli sporcu olup olmama durumuna göre beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumunu ile ilgili bu tez çalışmasının araştırma bulgularını, Kayğusuz ve ark. (2016)'ın araştırma bulguları destekler niteliktedir.

Yapılan literatür araştırması sonucunda, milli sporcu beden eğitimi öğretmen adayları ve diğer beden eğitimi öğretmen adaylarının, doğrudan mesleğe yönelik tutumlarının incelenip karşılaştırıldığı herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu tez çalışmasının öğretmenlik mesleğine yönelik kaygı alt boyutunda ki bulguları, Çetinkaya ve Honça (2017)'nin bulguları ile farklılık göstermektedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarında herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. (Tablo 10-13). Kuru (2003), Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulunda öğrenimine devam eden milli sporcu öğrenciler ile milli olmayan öğrencilerin kişilik özelliklerini incelediği çalışmasında, bireysel veya takım sporları yapma bakımından öğrencilerin kişilik özelliklerinde anlamlı bir farklılık olmadığını belirtmiştir.

Yapılan literatür araştırması neticesinde, bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumlarının ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının karşılaştırılıp incelendiği herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının anne eğitim düzeylerine göre herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 14-17). Saracaloğlu (1992), beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışmasında, adayların anne eğitim düzeylerine göre mesleğe yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılaşma olmadığını belirtmiştir. Abbasoğlu ve Öncü (2013), üç farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, katılımcıların anne eğitim düzeyleri değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. Derman ve ark. (2008), kimya öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını bazı değişkenlere göre incelemişler ve katılımcıların anne eğitim düzeylerine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Doğan ve Çoban (2009), Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi ve Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmada, katılımcıların anne eğitim düzeylerine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ve kaygı puanlarında anlamlı bir fark bulunmadığını belirtmişlerdir. Tanel ve ark. (2007), Buca Eğitim Fakültesi Fizik Anabilim Dalı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını farklı değişkenler açısından inceledikleri çalışmada, katılımcıların anne eğitim düzeyi değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında herhangi bir farklılığın olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Akkaya (2009), Buca Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını bazı değişkenlere göre incelemiş ve katılımcıların anne eğitim düzeyi değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında herhangi bir farklılığın olmadığını belirtmiştir. Pektaş ve Kamer (2011), Gazi, Ahi Evran ve Kastamonu Üniversitelerinin Fen Bilgisi Öğretmenliği Anabilim dalında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, katılımcıların anne

eğitim düzeylerine göre; ilköğretim mezunu olan annelerle niversite mezunu olan anneler arasında anlamlı bir farkın olduğunu, anne eğitim düzeyi yükseldikçe ğretmen adaylarının öğretmenliğe yönelik tutumlarının negatif yani olumsuz yönde değiğtiğini belirtmişlerdir. Pehlivan (2008), sınıf ğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine yapmış olduğu çalışmasında, adayların tutum puanı ortalamalarının anne eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermediğini belirtmiştir. Kartal ve Afacan (2012), pedagojik formasyon eğitimi alan ğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını inceledikleri çalışmada, adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının anne eğitim düzeyi değişkenine göre herhangi bir farklılık göstermediğini belirtmişlerdir.

Yapılan literatür taraması sonucunda, doğrudan anne eğitim düzeylerine göre ğretmen adaylarının yaşam doyumlarını inceleyen herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Anne eğitim düzeyine göre mesleğe yönelik tutum ve mesleğe yönelik sevgi ve kaygı alt boyutları ile ilgili bu tez çalışmasının araştırma bulguları Saracaloğlu (1992), Abbasoğlu ve nc (2013), Derman ve ark. (2008), Doğan ve oban (2009), Tanel ve ark. (2007), Akkaya (2009), Kartal ve Afacan (2012) ve Pehlivan (2008)'in araştırma bulguları ile benzer, Pektaş ve Kamer (2011)'in bulguları ile farklılık göstermektedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının baba eğitim düzeylerine göre herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 18-21). Saracaloğlu (1992), beden eğitimi ğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışmasında, adayların baba eğitim düzeylerine göre mesleğe yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılaşma olmadığını tespit etmiştir. Abbasoğlu ve nc (2013), üç farklı niversitenin beden eğitimi ve spor ğretmenliği bölümünde öğrenim gören beden eğitimi ğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, katılımcıların baba eğitim düzeyleri değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Derman ve ark. (2008), kimya ğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını bazı değişkenlere göre incelemişler ve katılımcıların baba eğitim düzeylerine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. İlter ve Köksalan

(2011), sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, öğretmen adaylarının baba eğitim düzeylerine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığını belirtmişlerdir. Doğan ve Çoban (2009), Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi ve Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmada, öğretmen adaylarının baba eğitim düzeylerine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ve kaygı puanlarında anlamlı bir fark bulunmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Tanel ve ark. (2007), Buca Eğitim Fakültesi Fizik Anabilim Dalı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını farklı değişkenler açısından inceledikleri çalışmada, katılımcıların baba eğitim düzeyi değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında herhangi bir farklılığın olmadığını belirtmişlerdir. Akkaya (2009), Buca Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelediği çalışmasında, katılımcıların baba eğitim düzeyi değişkenine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında herhangi bir farklılığın olmadığını sonucuna ulaşmıştır. Pektaş ve Kamer (2011), Gazi, Ahi Evran ve Kastamonu Üniversitelerinin Fen Bilgisi Öğretmenliği Anabilimdalında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmalarında, katılımcıların baba eğitim düzeylerine göre; üniversite mezunu olan babalarla ortaöğretim mezunu olan babalar arasında babası ortaöğretim mezunu olan adayların lehine anlamlı bir farkın olduğunu ortaya koymuşlardır. Bu duruma göre de babaların eğitim düzeyi yükseldikçe öğretmen adaylarının öğretmenliğe yönelik tutumlarının negatif yani olumsuz yönde değiştiği sonucu çıkmıştır. Pehlivan (2008), sınıf öğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine yapmış olduğu çalışmasında, öğretmen adaylarının tutum puan ortalamaları baba eğitim düzeylerine göre farklılaşma göstermiş ve babaları okuryazar olan adayların okuryazar olmayanlara göre öğretmenlik mesleğine karşı daha az olumlu tutum sergilediğini belirtmiştir. Kartal ve Afacan (2012), pedagojik formasyon eğitimi alan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını incelediği çalışmasında, adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının baba eğitim düzeyi değişkenine göre herhangi bir farklılık göstermediğini tespit etmiştir.

Yapılan literatür taraması neticesinde, doğrudan baba eğitim düzeylerine göre öğretmen adaylarının yaşam doyumlarını inceleyen herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Baba eğitim düzeylerine göre mesleğe yönelik tutum ve mesleğe yönelik sevgi ve kaygı alt boyutları ile ilgili bu tez çalışmasının araştırma bulguları Saracaloğlu (1992), Abbasoğlu ve Öncü (2013), Derman ve ark. (2008), İlder ve Köksalan (2011), Doğan ve Çoban (2009), Tanel ve ark. (2007), Akkaya (2009), Kartal ve Afacan (2012)'ın araştırma bulguları ile benzer, Pektaş ve Kamer (2011) ve Pehlivan (2008)'in bulguları ile farklılık göstermektedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının farklı gelir düzeylerine sahip beden eğitimi öğretmeni adaylarında herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 22-25). Gündoğar ve ark. (2007), Süleyman Demirel Üniversitesi'nin değişik bölümlerinde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin yaşam doyumlarını yordayan etkenleri inceledikleri çalışmada, öğrencilerin ekonomik düzeyleri yükseldikçe, umutsuzluk, depresyon, sürekli kaygı ve durumluk kaygılarının düştüğü ve yaşam doyumlarının arttığını belirtmişlerdir. İlder ve Köksalan (2011), sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine olan tutumlarını inceledikleri çalışmada, öğretmen adaylarının aile gelir düzeyleri yükseldikçe öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının azaldığını tespit etmişlerdir. Kızıltaş ve ark. (2012) okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, gelir düzeyleri düşük olan öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğunu belirtmişlerdir. Ergen ve Töman (2014), sınıf öğretmenliği 4. sınıf öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, ailede kişi başına düşen aylık geliri düşük olan öğretmen adaylarının geliri yüksek olanlara göre öğretmenlik mesleğine karşı daha olumlu tutum sergilediklerini belirtmişlerdir. Karabacak ve Uzun (2014), öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine duyarlılığını araştırdıkları çalışmada, çalışmaya katılan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarıyla ailenin gelir düzeyi arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir. Pehlivan (2008), sınıf öğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine yapmış olduğu çalışmasında, adayların tutum puanı ortalamaları gelir durumlarına göre herhangi bir farklılaşma göstermemiştir. Serin ve

ark. (2004), Dokuz Eylül Üniversitesi fen grubu öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını araştırdıkları çalışmada, aile gelirinin öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını etkilemediği sonucuna ulaşmışlardır. Abbasoğlu ve Öncü (2013), üç farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarıyla gelir durumları arasında anlamlı farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. Öztürk (2008), Manisa Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğretmenlik bölümü öğrencilerinin gelir düzeylerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerini etkilemediğini belirtmiştir. Dost (2007), Hacettepe Üniversitesi Eğitim, Fen, Mühendislik, İktisadi ve İdari Bilimler ve Edebiyat Fakültesi öğrencilerinin yaşam doyumlarını bazı değişkenlere göre incelediği çalışmasında, algılanan ekonomik durumun artması durumunda katılımcıların yaşam doyum düzeylerinin anlamlı olarak arttığını belirtmiştir.

Beden eğitimi öğretmen adaylarının farklı gelir düzeylerine göre yaşam doyumunu ile ilgili bu tez çalışmasının bulguları, Gündoğar ve ark. (2007) ve Dost (2007)'ün araştırma bulguları ile farklılık göstermektedir. Farklı gelir düzeylerine göre mesleğe yönelik tutum ve mesleğe yönelik sevgi ve kaygı alt boyutları ile ilgili bu tez çalışmasının bulguları Karabacak ve Uzun (2014), Pehlivan (2008), Serin ve Arkadaşları (2004), Abbasoğlu ve Öncü (2013) ve Öztürk (2008)'ün çalışma bulguları ile benzerdir. İlter ve Köksalan (2011), Kızıldaş ve ark. (2012) ve Ergen ve Töman (2014)' in çalışma bulguları ile farklılık göstermektedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının eğitim-öğretime devam ettiği sınıf düzeyine göre herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 26-29). Pehlivan (2010), altı farklı üniversitenin beden eğitimi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizini yapmış olduğu çalışmasında, son sınıfta ki beden eğitimi öğretmen adaylarının tutum puanlarının 1, 2 ve 3. sınıftaki adaylardan daha düşük olduğunu tespit etmiştir. Sağlam (2008), müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelediği çalışmasında, öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarının devam edilen sınıflara göre anlamlı düzeyde

farklılık gösterdiğini tespit etmiştir. Devam edilen sınıf alt boyutunda incelendiğinde ise öğrencilerin tutumlarının birinci sınıfta daha olumlu olduğu ikinci sınıfa geçildiğinde tutumun biraz azaldığı fakat üçüncü ve dördüncü sınıfta mesleğe yönelik tutumun tekrar arttığını belirtmiştir. Öztürk (2008), Manisa Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğretmenlik bölümü öğrencilerinin sınıfları ile durumluk kaygı düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunamazken, ikinci sınıf ve dördüncü sınıf öğrencileri arasında sürekli kaygı düzeyleri açısından anlamlı bir ilişki tespit etmiştir. Bununla birlikte ikinci sınıf öğrencilerinin sürekli kaygı düzeyleri dördüncü sınıf öğrencilerinin sürekli kaygı düzeylerinden daha fazla çıkmıştır. Abbasoğlu ve Öncü (2013), üç farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını inceledikleri çalışmada, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediğini belirtmişlerdir. Tanel ve ark. (2007), Buca Eğitim Fakültesi Fizik Anabilim Dalı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını farklı değişkenler açısından inceledikleri çalışmada, katılımcıların mesleğe yönelik tutumlarında sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık tespit etmiştir. Dördüncü sınıf öğrencilerinin mesleğe yönelik daha olumlu bir tutum içerisinde olduğunu ve istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmasa da, birinci ikinci üçüncü ve dördüncü sınıfa kadar sınıf düzeyi arttıkça toplam tutum puanlarının yükseldiğini belirtmiş fakat beşinci sınıf öğrencilerinin mesleğe yönelik tutum puanlarında önemli bir düşüş olduğu tespit edilmiştir. Pektaş ve Kamer (2011), Gazi, Ahi Evran ve Kastamonu Üniversitelerinin Fen Bilgisi Öğretmenliği Anabilimdalında öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını sınıf düzeylerine göre incelediklerinde birinci sınıf öğrencileriyle dördüncü sınıf öğrencileri arasında birinci sınıf öğrencilerinin lehine farklılık tespit etmişlerdir. Birinci sınıfta öğrenim gören öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu bir tutum içinde oldukları sonucuna varmışlardır. Pehlivan (2008), sınıf öğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine yapmış olduğu çalışmasında, adayların tutum puanı ortalamaları sınıf düzeylerine göre farklılık göstermemiştir. Bununla birlikte anlamlı olmasa dahi 4. sınıfların tutum puanları diğer sınıflara göre daha düşük çıkmıştır. Çapave Çil (2000), öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını

farklı değişkenler açısından inceledikleri çalışmada, sınıf düzeylerine göre 2. ve 3. sınıflar arasında anlamlı bir farklılık olduğunu. 3. sınıf ğretmen adaylarının 2. sınıf ğretmen adaylarına göre mesleğe yönelik daha olumlu tutumlar içerisinde olduğunu, bununla birlikte 2. sınıfla 4. sınıf arasında ve 3. sınıfla 4. sınıf arasında ki farkın anlamlı olmadığını tespit etmişlerdir. Terzi ve Tezci (2007), Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesinde ğrenim gören ğretmen adaylarının farklı sınıf düzeylerine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının farklılık göstermediğini tespit etmişlerdir.

Yapılan literatür araştırması neticesinde, eğitim-öğretime devam ettiği sınıf düzeyine göre yaşam doyumunu ile ilgili herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Eğitim-ğretime devam ettiği sınıf düzeyine göre mesleğe yönelik tutum ve mesleğe yönelik tutum sevgi ve kaygı alt boyutu ile ilgili bu tez çalışmasının bulguları Abbasoğlu ve nc (2013), Pehlivan (2008) ve Terzi ve Tezci (2007)'nin bulgularıyla benzerlik gösterirken, Pehlivan (2010), Sağlam (2008), ztrk (2008), Tanel ve Ark. (2007), Pektaş ve Kamer (2011) ve çapa ve il (2000)'in bulguları ile farklılık göstermektedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının öğretmenlik bölümü öğrencileri ile diğer beden eğitimi ğretmen adayları arasında herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 30-33). Polat (2013), pedagojik formasyon sertifika programı ve eğitim fakültesi ğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelemiş ve pedagojik formasyon alan ğretmen adaylarının eğitim fakültesi ğretmen adaylarına göre öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu tutum sergilediklerini belirtmiştir. Kartal ve Afacan (2012), pedagojik formasyon eğitimi alan ğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını inceledikleri çalışmada, ğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarının olumlu olduğunu tespit etmişlerdir. Turhan ve Ağaoğlu (2011), tezsiz yüksek lisans öğrencileri ve eğitim fakültesi öğrencileri üzerinde yapmış oldukları çalışmada, eğitim fakültesi ğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu bir tutum içerisinde olduklarını belirtmişlerdir.

Yapılan literatür taraması neticesinde, pedagojik formasyon alan ğretmen adaylarının yaşam doyumlarını inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu tez çalışmasının pedagojik formasyon alan adaylar ve beden eğitimi öğretmen adayları arasındaki mesleğe yönelik tutum ve mesleğe yönelik tutum sevgi ve kaygı alt boyutları ile ilgili bulguları, Polat (2013) ve Turhan ve Ağaoğlu (2011)'nin bulgularıyla farklılık göstermektedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutum ve tutum alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında düşük düzeyde pozitif anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Bir başka ifade ile öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeyleri arttıkça mesleğe yönelik tutumlarının da arttığı belirlenmiştir (Tablo 34). Şahin ve ark. (2009), yürütmüş oldukları çalışmada öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeyi arttıkça öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında olumlulaştığını tespit etmişlerdir. Recepoğlu (2013), öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelediği araştırmasında, katılımcıların yaşam doyumlarının artması sonucunda mesleğe yönelik tutumlarının da olumlu yönde artacağını belirtmiştir.

Dolayısı ile Şahin ve ark. (2009) ve Recepoğlu (2013)'nin bulguları bu tez çalışmasının bulgularını destekler niteliktedir.

Çalışmada katılımcıların yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyut düzeylerine ait puanlarının yaş değişkenine göre farklılık göstermediği belirlenmiştir (Tablo 34). Recepoğlu (2013), öğretmen adaylarının yaşları ile yaşam doyumları arasında anlamlı bir farklılık tespit edememiştir. Kaygusuz ve ark. (2016), öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile yaş değişkenini incelemişler ve yaşları en yüksek olan grubun yaşam doyum düzeylerinin diğerlerine göre daha yüksek olduğunu tespit etmişlerdir. Can (2013), tezsiz yüksek lisans öğrencileri üzerinde yürütmüş olduğu çalışmasında adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile yaş düzeyleri arasında anlamlı bir farklılığa rastlamamıştır.

Bu tez çalışmasının öğretmen adaylarının yaş değişkenine göre yaşam doyumlarına ilişkin bulguları Recepoğlu (2013)'nin bulguları ile benzerlik gösterirken, Kaygusuz ve ark. (2016)'ın bulgularıyla farklılık göstermektedir. Can (2013)'in bulguları da bu tez çalışmasının yaş düzeyine göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutum bulgularını destekler niteliktedir.

6. SONUÇ ve ÖNERİLER

Çalışmada, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşardoğu Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve yaşam doyumları farklı parametrelere göre değerlendirilmiştir. Konuyla alakalı literatür incelenip elde edilen bilgilerle karşılaştırılmış ve yorumlanmıştır.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumlarına ait toplam puanlarının cinsiyete göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Kadın katılımcıların hem yaşam doyumları hem de mesleğe yönelik tutumlarının erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu ortaya konulmuştur. Bununla birlikte kadın adayların kaygı düzeyleri erkek adaylardan daha düşük bulunmuştur. Araştırma bulgularının genel olarak literatür bilgisi ile uyum içerisinde olması, çalışma saatlerinin uygunluğu nedeni ile toplumda öğretmenliğin bir kadın mesleği olarak algılanmasına ve kadınların erkeklere göre mesleğe yönelik daha olumlu tutum içerisinde olmalarına bağlanabilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları ve mesleğe yönelik tutumunun sevgi alt boyut düzeylerine ait puanları millilik durumuna göre farklılık göstermediği belirlenmiştir. Fakat katılımcıların millilik durumuna göre mesleğe yönelik tutum ölçeğindeki kaygı alt boyutuna ait maddelere verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Dolayısı ile milli olmayan öğretmen adaylarının milli olanlara göre mesleğe yönelik daha düşük kaygılı bir tutum içerisinde olduğu belirlenmiştir. Milli sporcuların öğretmenlik mesleğine yönelik kaygılı olmalarının sebebi, aktif spor hayatlarında kazandıkları maddi ve manevi tatmini öğretmenlik mesleğinde kazanamayacaklarını düşünmeleri olabilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının bireysel ve takım sporu yapan beden eğitimi öğretmen adaylarında herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bireysel veya takım sporu yapan öğretmen adaylarının yaşam doyumlarının yüksek çıkmış olmasını ve aralarında anlamlı bir farklılığın bulunmamasını, adayların sporla olan ilişkilerine bağlayabiliriz. Bu tez çalışmasına katılan bireylerin beden eğitimi öğretmen adayları olması dolayısıyla adaylar sporla içiçedir. Yapılan spor gerek bireysel olsun

gerekse takım sporları olsun sporcularda zihinsel, fiziksel ve sosyal anlamda birçok olumlu durum meydana getirir. Bu olumlu durum bireylerin yaşam doyumlarını olumlu yönde etkiler diyebiliriz. Bununla birlikte yaşam doyumları yüksek olan bireylerin içinde bulunduğu anlık durumlara ve gelecekte yapmayı düşündükleri iş ve eylemlere karşı olumlu tutumlar sergileyebileceği sonucuna da ulaşabiliriz. Dolayısıyla bu durum öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutumlar sergilemesine de neden olmuş olabilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının anne eğitim düzeylerine göre herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının baba eğitim düzeylerine göre herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının farklı gelir düzeylerine sahip beden eğitimi öğretmeni adaylarında herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Maddi gelirin genel anlamda yaşam doyumunu arttıran etkenlerden biri olduğu düşünülebilir fakat bu çalışmada maddi gelirin yüksek veya düşük olmasının beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumunu etkilemediği sonucuna ulaşılmıştır. Bunun nedeni olarak yaşam doyumunu etkilediği düşünülen; bireysel hedefler, kişilik özellikleri, bireysel ve kültürel değerler, ruhsal ve fiziksel sağlık, başarı, toplumda kabul görme, sosyalleşme ve bunlara benzer birçok etkenin olumlu anlamda beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşantılarının içerisinde olması söylenebilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının eğitim-öğretime devam ettiği sınıf düzeyine göre herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bilindiği üzere diğer branş öğretmenliklerinden farklı olarak beden eğitimi öğretmenliği üniversite seçme sınavlarından sonra özel yetenek sınavıyla öğrenci alan bir bölümdür. Dolayısıyla

sınıflar arasında herhangi bir farklılığa rastlanmamasının sebebi beden eğitimi öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretmenlik mesleğini gerçekten isteyerek ve bilinçli seçmiş olmasından kaynaklanıyor olabilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumlarına, mesleğe yönelik tutumlarına ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyutlarına ait toplam puanlarının öğretmenlik bölümü öğrencileri ile pedagojik formasyon alan diğer beden eğitimi öğretmen adayları arasında herhangi bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Spor bilimleri fakültesine kayıt yaptıranların genel amacı öğretmen olabilmektir. Yetenek sınavındaki performans ve ölçme kriterlerine göre tercih edenlerin tamamı öğretmenlik bölümüne atanamamaktadır. Puan sıralamasına göre tercih yaptığı diğer bölümlere kayıt yaptırmaktadır. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri, bölümleri farklı olmuş olsa dahi aynı örgüt kültürüne sahiptirler. Dolayısı ile bir durum karşısında verdikleri tepkiler de aynı olabilir ve gruplar açısından farklılık yaratmamış olabilir. Yine bu durum öğrencilerin kazanmış oldukları bölümlerin kendilerinin yaşam doyum algısında önemli bir farklılığa neden olmadığına göstergesi olabilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan belirlenen yaşam doyumları ile mesleğe yönelik tutum ve tutum alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında düşük düzeyde pozitif anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Bir başka ifade ile öğretmen adaylarının yaşam doyum düzeyleri arttıkça mesleğe yönelik tutumlarının da arttığı belirlenmiştir. Beden eğitimi öğretmen adaylarının özel yetenek sahibi sporcu kişilikleri olan bireyler olduğu bilinmektedir. Sporun insanlar üzerindeki psikolojik, fizyolojik ve sosyolojik olumlu etkileri bilimsel olarak da defalarca farklı çalışmalarla ortaya konulmuştur. Bu bağlamda sporcular için genel anlamda fiziksel olarak sağlıklı, özgüveni yüksek ve sosyal ilişkileri kuvvetli bireyler diyebiliriz. Dolayısıyla sporcuların bu tarz özellikleri bünyelerinde bulundurmaları onların yaşam doyumlarının da doğal olarak arttıracaktır. Beden eğitimi öğretmen adaylarının sporla içiçe olmaları, spora dayalı eğitim görmeleri ve mesleklerinin de sporla içiçe olması münasebetiyle beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik ayrı bir sevgi ve motivasyona sahip olmaları mesleğe yönelik tutumlarının da artmasına sebep olabilir.

Çalışmada katılımcıların ölçek maddelerine verdikleri cevaplardan yaşam doyumları, mesleğe yönelik tutumları ve mesleğe yönelik tutumlarının sevgi ve kaygı alt boyut düzeylerine ait puanlarının yaş değişkenine göre farklılık göstermediği belirlenmiştir.

Bu tez çalışmasında beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ve mesleğe yönelik tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Konuyla ilgili ileride yapılacak çalışmalara kaynak teşkil etmesi ve fikir vermesi açısından aşağıdaki öneriler dikkate alınabilir:

Spor bilimleri fakültelerinin öğrenci kontenjanlarına bakıldığında erkek kontenjanının kadın kontenjanından fazla olduğu görülmektedir. Oysaki kadın öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları erkek adaya nazaran daha olumludur. Bu sonuca göre spor bilimleri fakülteleri öğrenci kontenjanlarını belirlerken kadın ve erkek öğrenci dağılımını eşit oranda planlayabilir.

Erkek adayların yaşam doyumlarının ve mesleğe yönelik tutumlarının düşük olmasının sebepleri daha kapsamlı bir şekilde araştırılabilir ve erkek adayların problemlerinin giderilmesi yönünde çözümler üretilebilir.

Erkek adayların mesleğe yönelik daha fazla kaygı taşımalarının sebebi kpss sınavı yani sınav kaygısı olabilir. Erkek adayların sınav kaygılarının azaltılmasına yönelik sınav kaygı semineri düzenlenerek kaygılarının altında yatan olumsuz sebepler tespit edilebilir. Bu tespitten sonra olumsuz düşüncelerin değiştirilmesine yönelik eğitim seminerlerine katılmaları ve konuyla ilgili farkındalıklarının artırılması sağlanabilir.

Öğretmen adaylarının öğrenme süreçleri, içinde yaşanılan çağın gelişmeleri ve gereksinimleri değerlendirildikten sonra mesleğe yönelik olumlu tutumlar kazandırılacak biçimde düzenlenebilir.

Milli sporcu ünvanı olan öğrencilerin mesleğe yönelik daha fazla kaygı taşımaları nedeni ile kaygı düzeylerini azaltmaya yönelik eğitim seminerlerine katılmaları sağlanarak, problemlerle mücadele edebilme yetisi kazandırılabilir.

KAYNAKLAR

- Abbasoğlu E, Erman Ö. Beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakóltesi Dergisi 2013; 14(2): 407-425.
- Açışlı S, Kolomuç A. Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi 2012; 1(2): 266-271.
- Akgün A, Aydın S. İlköğretim fen ve matematik öğretmenliği öğrencilerinin kaygı düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi 2007; 6(20): 283-289.
- Akkaya N. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. Dokuz Eylöl Üniversitesi Buca Eğitim Fakóltesi Dergisi 2009; 25: 35-42.
- Akpınar E, Yıldız E, Ergin Ö. Fen bilgisi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Dokuz Eylöl Üniversitesi Buca Eğitim Fakóltesi Dergisi 2006; 19: 56-62.
- Aksoy M. E. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları Gaziosmanpaşa Üniversitesi Örneği. Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi 2010; 2: 197-212
- Akyol A, Aslan D. Okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve mesleki benlik saygılarının incelenmesi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2006; 15(2): 51-60.
- Altunışık R, Recai Ç, Serkan B, Engin Y. Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri SPSS Uygulamalı, 5. Baskı, Sakarya, Sakarya Yayıncılık 2007; 226.
- Arıcak T, Dilmaç B. Psikolojik danışma ve rehberlik öğrencilerinin bir takım değişkenler açısından benlik saygısı ile mesleki benlik saygısı düzeylerinin incelenmesi. Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2003; 3(1): 1-8.
- Aydın R, Sağlam G. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının belirlenmesi Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi örneği. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi 2012; 10(2): 257-294.
- Aysu B. Okulöncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının incelenmesi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara. 2007.
- Başçıftçi F, Yanpınar O, Ergöl M. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. Selçuk Üniversitesi örneği. Eğitim Teknolojileri Araştırmaları Dergisi 2012; 3(2): 1-9.

- Bedel E. F. Okulöncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları ve bazı kişilik özellikleri arasındaki ilişkiler. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2008; 4(1): 31-48.
- Berkant G. H. Öğretmen adaylarının öğretmen öz-yeterlik algılarının incelenmesi. *Journal of Educational Reflections* 2017; 1(2): 1-17.
- Bozdoğan A. E, Aydın D, Yıldırım K. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi* 2007; 8(2): 83-97.
- Bulut İ. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının değerlendirilmesi Dicle ve Fırat Üniversitesi Örneği. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi* 2009; 14: 13-24.
- Bursalıoğlu Z. Okul yönetiminde yeni yapı ve davranış, Pegem Yayınları, 9. Basım, Ankara. 1994.
- Camadan F, Duysak A. Farklı programlardaki öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılması Rize Üniversitesi örneği. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 2010; 20: 30-42.
- Can Ş. Tezsiz yüksek lisans öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi* 2013; 24: 13-28.
- Celep C. Eğitimde örgütsel adanma ve öğretmenler. Anı Yayıncılık, Ankara. 2000.
- Christopher J, C. Situating psychological well-being: Exploring the cultural roots of its theory and research. *Journal of Counseling & Development* 1999; 77(2): 141-152.
- Çapa Y, Çil N. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 2000; 18: 69-73.
- Çapri B, Çelikkaleli Ö. Öğretmen adaylarının öğretmenliğe ilişkin tutum ve mesleki yeterlik inançlarının cinsiyet program ve fakültelerine göre incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 2008; 9(15): 33-53.
- Çeliköz, N. Bir meslek olarak öğretmenlik ve etiği M.Ç. Özdemir (Ed.), *Öğretmenlik mesleğine giriş*, Ankara: Asil yayın dağıtım. 2004: 335-392.
- Çeliköz N, Çetin F. Anadolu öğretmen lisesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını etkileyen etmenler. *Millî Eğitim Dergisi* 2004; 32(162): 136-145.

- Çelikten M, Şanal M, Yeni Y. Öğretmenlik mesleği ve özellikleri. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2005; 19(2): 207-237.
- Çetinkaya T, Honça A. A. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin sosyal kaygı düzeylerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi. İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi 2017; 4(2): 13-19.
- Çetinkaya Z. Türkçe öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine giden tutumlarının belirlenmesi. İlköğretim Online 2009; 8(2): 298-305.
- Demirtaş H, Cömert M, Özer N. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile öz-yeterlik algıları arasındaki ilişki. Eğitim ve Bilim 2011; 36(159): 96-111.
- Derman A. Kimya öğretmeni adaylarının öz yeterlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya, Doktora Tezi, 2007: 193.
- Derman A, Özkan E, Altuk Y. G, Mülazimoğlu İ. E. Kimya öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi 2008; 9(2): 113-127.
- Diener E, Subjective well-being. Psychological bulletin 1984; 95(3): 542.
- Diener E. D, Emmons R. A, Larsen R. J, Griffin S. The satisfaction with life scale. Journal of personality assessment 1985; 49(1): 71-75.
- Dilmaç B, Çıkılı Y, Işık H, Sungur C. Teknik öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleklerine ilişkin tutumlarının yordayıcısı olarak mesleki benlik saygısı. Teknik-Online Dergisi 2004; 8(2): 127-143.
- Dirik M. Z. Eğitim fakültesi sanat eğitimi programlarının öğretmenlik tutumlarına etkisi. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 1999; 1(12): 253-265.
- Doğan T, Çoban A. E. Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Eğitim ve Bilim 2009; 34(153): 157-168.
- Dost M. T. Üniversite öğrencilerinin yaşam doyumunun bazı değişkenlere göre incelenmesi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2007; 2(22), 132-143.
- Dönmez C, Uslu S. Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi 2013; 11(1): 42-63.
- Durmuşoğlu M. C, Yanık C, Akkoyunlu B. Türk ve Azeri öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2009; 36(36): 76-86.

- Eraslan L, Çakıcı D. Pedagojik formasyon programı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Kastamonu Eğitim Dergisi 2011; 19(2): 427-438.
- Ercan İ, Kan İ. Ölçeklerde güvenilirlik ve geçerlik. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi 2004; 30(3): 211-216.
- Erdem A. R, Anılan H. Pamukkale üniversitesi eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2000; 7: 146-152.
- Erdem A. R, Gezer K, Çokadar H. Ortaöğretim fen-matematik ve sosyal alanlar öğretmenliği tezsiz yüksek lisans öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. XIV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi 2005; 1: 471-477.
- Ergen Y, Töman U. Sınıf öğretmenliği 4. Sınıf öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi Bayburt Üniversitesi Eğitim Fakültesi örneği. Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi 2014; 3(1): 375-383.
- Ergün M. İlköğretim okulları öğretmen adaylarının Kpss'deki başarı düzeylerinin bazı değişkenler göre incelenmesi. Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi 2005; 13(2): 311-327.
- Gordon T. Etkili Öğretmenlik Eğitimi. 17. Baskı, Çev. E. Aksay, İstanbul. Sistem Yayıncılık. 2004.
- Göğüş G. Güzel sanatlar eğitimi bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yaklaşımları. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2000; 1(13): 147-157.
- Güdek B. Eğitim fakültesi müzik eğitimi anabilim dalı 1. ve 4. Sınıf öğrencilerinin müzik öğretmenliği mesleğine yönelik tutumlarının öğrenciye ait farklı değişkenler açısından incelenmesi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara. 2007.
- Gündem Z. F. İlköğretim okulu öğretmenlerinin motivasyon, mesleki benlik saygısı ve mesleğe yönelik yetkinlik duygusu algıları arasındaki etkileşim. Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi, İstanbul. 2009.
- Gündoğar D, Gül S. S, Uskun E, Demirci S, Keçeci D. Üniversite öğrencilerinde yaşam doyumunu yordayan etkenlerin incelenmesi. Klinik Psikiyatri 2007; 10(1): 14-27.
- Hacıömeroğlu G, Şahin Taşkin Ç. Fen bilgisi öğretmenliği ve ortaöğretim fen ve matematik alanları (OFMA) eğitimi bölümü öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2010; 11(1): 77-90.

- Hoşgörür V, Kılıç Ç, Dünder H. Kırıkkale üniversitesi sınıf öğretmenliği programı öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine karşı tutumları. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi 2002; 16: 91-100.
- Işık S, Yaman M, Soran H. Biyoloji ve biyoloji öğretmenliğine karşı tutumlarına göre biyoloji öğretmen adaylarının tiplerinin belirlenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2005; 29(29): 110-116.
- İlğan A, Sevinç Ö. S, Arı E. Pedagojik formasyon programı öğretmen adaylarının mesleki tutum ve çağdaş öğretmen algıları. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2013; 32(2): 175-195.
- İlter İ, Köksalan B. Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine olan tutumları. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2011; 21(1): 113-128.
- İnceoğlu M. Tutum, Algı, İletişim. Ankara, Elips yayınları. 2004.
- Karabacak K, Uzun N. E. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine duyarlılığı. Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi 2014; 2(8): 178-190.
- Karadağ G, Güner İ, Çuhadar D, Uçan Ö. Gaziantep üniversitesi sağlık yüksekokulu hemşirelik öğrencilerinin benlik saygıları. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi 2008; 3(7): 29-42.
- Karasar N. Bilimsel Araştırma Yöntemi. 9. Baskı, Ankara, Nobel Yayınları. 2006.
- Karatekin K, Meray Z, Keçe M. Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2015; 12(1): 70-96.
- Kartal T, Afacan Ö. Pedagojik formasyon eğitimi alan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının incelenmesi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2012; 24: 76-96.
- Katkat D, Mızrak O. Öğretmen adaylarının pedagojik eğitimlerinin problem çözme becerilerine etkisi. Milli Eğitim Dergisi 2003:58
http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/Milli_Egitim_Dergisi/158/katkat.htm
- Kaygusuz Ş, Kömrükçü Y, Adalı H. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin yaşam doyum durumları ile sporda görev ve ego yönelimi durumlarının bazı değişkenler tarafından incelenmesi. International Journal of Science Culture and Sport 2016; 4(3): 852-863.
- Kılıç A, Seven S. Konu Alanı Ders Kitabı İncelemesi. Pegem Yayıncılık, 2.Baskı, Ankara. 2002.

- Kılıç D, Bektaş F. Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. Atatürk Üniversitesi KKEF Dergisi 2008; 18: 15-25.
- Kızıлтаş E, Halmatov M, Sarıçam H. Okul öncesi öğretmenliği öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları (Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Örneği). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2012; 23: 173-189.
- Köker S. Normal ve sorunlu ergenlerin yaşam doyumu düzeylerinin karşılaştırılması. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara. 1991.
- Kuru E, Farklı statüdeki beden eğitimi bölümü öğrencilerinin kişilik özellikleri. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi 2003; 23(1): 175-191.
- Luthans F. Organizational behavior (5th Ed.). McGraw-Hill Book Company 1989.
- Morris C. G. Psikolojiyi Anlamak. Ankara, Türk Psikologlar Derneği Yayınları. 2002.
- Ozer M, Karabulut Ö. Ö. Yaslılarda yaşam doyumu. Geriatri 2003; 6(2): 72-74.
- Öksüzöğlü P. Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin yeterlik algıları. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü 2009.
- Özder H, Konedralı G, Perkan Zeki C. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi 2010; 16(2): 253-275.
- Öztürk A. Manisa Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğretmenlik programı öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri ile akademik başarıları arasında ki ilişki (Master's thesis, Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü). Pamukkale Üniversitesi Açık Erişim Arşivi, 2008.
- Pavot W, Diener E. The affective and cognitive context of self-reported measures of subjective well-being, Social Indicators Research 1993; 28(1): 1-20.
- Pehlivan H. Öğretmenlerin sahip olduğu bazı duyuşsal özelliklerin öğretme davranışlarına yansımaları. Erişim Adresi: http://www.pegem.net/akademi/kongrebildiri_detay.aspx? Erişim tarihi: 08.06.2009.
- Pehlivan K. B. Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve okul tutumları arasındaki ilişki. Eğitim Araştırmaları Dergisi 2004; 14(4): 211-218.

- Pehlivan K. B. Sınıf öğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir çalışma. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2008; 4(2): 151-168.
- Pehlivan Z. Beden eğitimi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizi. Eğitim ve Bilim 2010; 35(156): 126-141.
- Pektaş M, Kamer S. T. Fen bilgisi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi 2011; 9(4): 829-850.
- Polat S. Pedagojik formasyon sertifika programı ve eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. E-uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi 2013; 4(2): 48-60.
- Pratkanis A. R, Greenwald A. G. A sociocognitive model of attitude structure and function. In L. Berkowitz (Ed.), Advances in experimental social psychology 1989; 22: 245-285.
- Recepoglu E. Öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2013; 1: 311-326.
- Sağlam A. Ç. Müzik öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2008; 5(1): 59-69.
- Saracaloğlu A. S. Beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları. Spor Bilimleri Dergisi 1992; 3(1): 10-26.
- Saracaloğlu A. S, Bozkurt N, Serin O, Serin U. Öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını etkileyen faktörler. Çağdaş Eğitim 2004; 29(311): 16-27.
- Schmitter A, C. Life satisfaction in centenarians residing in long-term care. <http://www.mmhc.com/articles/NHM9912/cutillo.html>. Erişim tarihi: 21.04.2013.
- Seçkin A, Başbay M. Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin öz-yeterlilik inançlarının incelenmesi. Elektronik Türkçe Çalışmaları 2013; 8(8): 253-270.
- Seferoğlu S.S. Öğretmenlerin hizmet-içi eğitiminde yeni yaklaşımlar. Çağdaş Eğitim Sistemlerinde Öğretmen Yetiştirme Ulusal Sempozyumu, Eğitimde Yansımalar: VII. 2003; 149-167.
- Serin N. G, Özbek B. Okul idarecilerinin duygusal zekâ beceri düzeyleri ile yaşam doyumunu yöneticilik deneyimleri ve cinsiyet açısından incelenmesi.

Uluslararası Duygusal Zekâ ve İletişim Sempozyum Bildiri Kitabı, İzmir, Ege Üniversitesi, İletişim Fakültesi, 2006; 23-30.

- Serin O, Serin U, Saracaloğlu S, Kesercioğlu T. Fen grubu öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarının karşılaştırılması. Eğitim Bilimleri Dergisi 2004; 19(19): 121-136.
- Sung-Mook H, Giannakopoulos E. The relationship of satisfaction with life to personality characteristics. Journal of Psychology Interdisciplinary & Applied 1994; 128(5): 547-555.
- Sürücü A. Öğretmenlik formasyonu alan öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları (SÜ EF Yaz Kursu Örneği). Doctoral dissertation, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 1997.
- Şahin F. S, Zade B. M, Direk H. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ve yaşam doyum düzeyleri. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayında sunulan bildiri (01-03. Ekim), Ege Üniversitesi, İzmir, 2009.
- Şişman M, Acat M. B. Öğretmenlik uygulaması çalışmalarının öğretmenlik mesleğinin algılanmasındaki etkisi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2003; 13(1): 235-250.
- Tanel R, Şengören S. K, Tanel Z. Fizik öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2007; 22(22): 1-9.
- Tanrıoğen A. Buca Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 1997; 3(3): 55-67.
- Tavsancıl E. Tutumların ölçülmesi ve SPSS ile veri analizi: 1. Ölçme ve Ölçme Gereksinimi, 2. Güvenirlik, 3. Geçerlik. 5. Baskı, Ankara, Nobel Yayıncılık. 2014.
- Tekerek M, Polat S. Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. 5th International Computer & Instructional Technologies Symposium, Fırat University, Elazığ- Turkey. 22-24 September 2011.
- Temizkan M. Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir araştırma. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi 2008; 3(6); 461-486.
- Terzi A. R, Tezci E. Necatibey Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi 2007; 52: 593-614.
- Tezcan G, Genç S. Z. İlköğretim öğretmen adaylarının kariyer planları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. KSDB, Hüseyin Hüsnü Tekişik Özel Sayısı 2015; 1(7): 253-262.

- Tufan E, Güdek B. Müzik öğretmenliğine yönelik tutum ölçeğinin geliştirilmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi* 2008; 6(1): 25-40.
- Turhan E, Aġaođlu E. Ortaöğretim alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans programı ve eğitim fakóltesi 4. Sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin motivasyon düzeyleri (Akdeniz, Anadolu, Dumlupınar ve Fırat üniversiteleri örneği). *E-Journal of New World Sciences Academy* 2011; 6(2): 1759-1774.
- Ünlü H. Beden eğitimi öğretmenliği mesleğine yönelik tutum ölçeği (BEÖYTÖ) geliştirilmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri* 2011; 11(4): 2005-2020.
- Üstün E, Erkan S, Akman B. Türkiye’de okul öncesi öğretmenliği öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 2004; 10: 129-136.
- Üstüner A. Türkçenin Anlatım Gücü. *Türk Dili* 2004; 589: 50-57.
- Üstüner M. Öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakóltesi Dergisi* 2006; 45: 109-127.
- Vara Ő. Yoğun bakım hemşirelerinde iş doyumunu ve genel yaşam doyumunu arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü* 1999.
- Veenhoven R. The study of life satisfaction. In: W. E. Saris, R. Veenhoven, A. C. Scherpenzeel, & B. Bunting (Eds). *A comparative study of satisfaction with life in Europe*, Eötvös University Press 1996; 11-48.
- Yetim A. A, Göктаş Z. Öğretmenin mesleki ve kişisel nitelikleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi* 2004; 12(2): 541-550.
- Yetim Ü. Life satisfaction: A study based on the organization of personal projects, *Social Indicators Research* 1993; 29(3): 277-289

EKLER

Ek-1 Etik Kurul Onayı

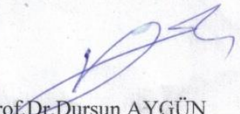
T.C.
ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU

Sayı: B.30.2.ODM.0.20.08/366-544 15.11.2016

Sayın Kişi Yrd.Doç.Dr. Yaşar BARUT

Etik Kurulumuza sunmuş olduğunuz Beden eğitimi öğretmen adaylarının yaşam doyumları ve beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları başlıklı OMÜ KA EK 2016/247 Karar nolu **Anket çalışması** nitelikli araştırma projeniz amaç, gerekçe, yaklaşım ve yöntemle ilgili açıklamaları açısından Klinik Araştırmalar Etik Kurulu yönergesine göre incelenmiş ve etik açıdan bir sakınca olmadığına, çalışmanın süresi 6 ayı geçerse 6 aylık bildirimlerinin yapılmasına, çalışma tamamlandıktan sonra sonucunun tarafımıza en geç üç(3) ay içerisinde bildirilmesine 09.06.2016 tarihli Etik kurulumuzda oy birliği ile karar verilmiştir.

Bilgilerinize arz/rica ederim.

Prof. Dr. Dursun AYGÜN
Klinik Araştırmalar Etik Kurulu Başkanı

Ondokuz mayis Üniversitesi Tıp Fak. Klinik Araştırmalar Etik Kurulu Tel:(0362)3121919/2782 -4576007 Omutaek@gmail.com
Hastane içi 1.Kat (Özel servis karşısı) Atakum/SAMSUN

Ek-2 Beden Eğitimi Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUM ÖLÇEĞİ

Değerli arkadaşlar, elinizdeki bu anket sizlerin mesleki tutum düzeylerinizi tespit etmek amacıyla hazırlanmış bir ankettir. "Kesinlikle katılmıyorum - Kesinlikle katılıyorum" seçenekleri arasında sizin için en uygun olan seçeneği işaretlemeniz beklenmektedir. Anket sonuçları sadece bilimsel amaçlı bir araştırma için kullanılacaktır. Zaman ayırdığınız için teşekkürler.

	(1) Kesinlikle Katılmıyorum	(2) Katılmıyorum	(3) Kararsızım	(4) Katılıyorum	(5) Kesinlikle Katılıyorum
1. Beden eğitimi öğretmenliği ile ilgili her şey ilgimi çeker.					
2. Mümkün olsa beden eğitimi öğretmenliği yerine başka bir mesleği seçerdim.					
3. Beden eğitimi öğretmenliği bölümünü iş garantisi olduğu için seçtim, yoksa seçmezdim					
4. Boş zamanlarımda beden eğitimi ve sporla (öğretmenliğiyle) ilgili çalışmalar yaparım.					
5. Topluma karşı olan sorumluluğumu beden eğitimi öğretmeni olarak daha iyi yerine getirebilirim.					
6. Sürekli sporla iç içe olmayı gerektirdiği için beden eğitimi öğretmenliğine karşı soğuk duruyorum.					
7. Benim için en uygun mesleğin istense hiç tereddütsüz yine beden eğitimi öğretmenliği mesleğini seçerim					
8. Beden eğitimi öğretmenliğinin toplumdaki değerini kaybettiği düşünüyorum.					
9. Beden eğitimi öğretmenliğinin öğrencilere dostluk, kardeşlik, sportmenlik vb. erdemleri öğretebilmek için iyi bir meslek olduğunu düşünüyorum.					
10. Okuldaki diğer öğretmenlerle kıyaslandığında beden eğitimi öğretmenliği diğer branş öğretmenlerinden daha az önemlidir.					
11. Başka imkanım olsa beden eğitimi öğretmeni olmak istemezdim.					

12. Beden eğitimi öğretmeni olamayacağımı düşünmek beni beden eğitimi öğretmenliğinden soğutuyor.					
13. Beden eğitimi öğretmenin ders dışında da yerine getirmesi gereken oldukça fazla sorumlulukları bulunmaktadır bu beni korkutuyor.					
14. Beden eğitimi öğretmenliği mesleğinde özellikle mesleğin ilk yıllarının zor geçeceğini düşünüyorum.					
15. Benden yeni bir meslek seçmem istense hiç tereddütsüz yine beden eğitimi öğretmenliği mesleğini seçerdim.					
16. Beden eğitimi öğretmenliği mesleğini sporun içinden geldiğim için seviyorum.					
17. Beden eğitimi öğretmenliği mesleğini bölümü kazanmak kolay olduğu için seçtim yoksa seçmezdim.					
18. Yetiştirdiğim öğrencilerin iyi birer sporcu olmaları, sporu sevmeleri ve ileriki yaşamlarında da spor yaptıklarını görmek beni mutlu eder.					
19. Çocuklarla birlikte olmanın, onlarla aynı ortamı paylaşmanın ve onlara bir şey öğretmenin yerini hiçbir şey tutamaz.					
20. Beden eğitimi öğretmenliği bilginin yanı sıra sportif yeteneklerde isteyen bir meslektir, bu beni endişelendiriyor.					
21. Aslında beden eğitimi öğretmeni olmaktan ziyade, sporunda içinde olmak beni beden eğitimi öğretmenliğine yöneltiyor.					
22. Beden eğitimi öğretmenlik formasyonumu ve niteliklerimi geliştirmek için elimden geleni yapmak isterim.					
23. Tüm öğrenim hayatım boyunca beden eğitimi öğretmeni olmak istedim.					

Ek-3 Kişisel Bilgi Formu

Kişisel Bilgi Formu

1. Cinsiyetiniz
a) kadın b) erkek
- 2- Yaşınız
- 3- Okuduğunuz Sınıf
a) 1 b) 2 c) 3 d) 4
- 4- Annenizin Öğrenim Durumu
a) Okul bitirmemiş
b) İlkokul
c) Ortaokul
d) Lise ve dengi okul
e) Üniversite
- 5- Babanızın Öğrenim Durumu
a) Okul bitirmemiş
b) İlkokul
c) Ortaokul
d) Lise ve dengi okul
e) Üniversite
- 6- Aylık ortalama geliriniz
a) 499 tl ve altı b) 500-999tl c) 1000-1499tl d) 1500 tl ve üstü
- 7- Yapmış olduğunuz branşa göre aşağıdakilerin bir tanesini işaretleyiniz.
a) Takım Sporlar b) Bireysel Sporlar
- 8- Formasyon öğrencisiyseniz okuduğunuz bölümü işaretleyiniz.
a) Yöneticilik b) Antrenörlük
- 9- Milli takımlarda sporcu olarak görev yaptınız mı?
a) Evet b) Hayır

Ek-4 Yaşam Doyumu Ölçeği

YAŞAM DOYUMU ÖLÇEĞİ

Aşağıdaki ifadelere katılıp katılmadığınızı görüşünüzü yansıtan rakamı maddenin yanındaki alana işaretleyerek belirtiniz. Doğru ya da yanlış cevap yoktur. Sizin durumunuzu yansıttığını düşündüğünüz rakam bizim için en doğru yanıttır. Lütfen, açık ve dürüst şekilde yanıtlayınız.

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Biraz Katılmıyorum	Ne Katılıyorum Ne de katılmıyorum	Çok Az Katılıyorum	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
Pek çok açıdan ideallerime yakın bir yaşamım var	1	2	3	4	5	6	7
Yaşam koşullarım mükemmeldir	1	2	3	4	5	6	7
Yaşamım beni tatmin ediyor	1	2	3	4	5	6	7
Şimdiye kadar, yaşamda istediğim önemli şeyleri elde ettim	1	2	3	4	5	6	7
Hayatımı bir daha yaşama şansım olsaydı, hemen hemen hiçbir şeyi değiştirmezdim	1	2	3	4	5	6	7

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı: Emrah AYDİLEK

Doğum Yeri: Samsun

Doğum Tarihi:18/08/1981

Medeni Hali: Evli

Bildiği Yabancı Diller: İngilizce

Eğitim Durumu (Kurum ve Yıl): -Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu
Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Beden Eğitimi Öğretmenliği 2000-2004
-Adile Sadullah Mermerci Polis Okulu 2008

Çalıştığı Kurum/Kurumlar ve Yıl:-İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü
İstanbul Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü 2008-2010
-Milli Eğitim Bakanlığı Beden Eğitimi Öğretmenliği 2010-

E-posta: emrahaydilek@hotmail.com